ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 38 (4288) СЕРЕДА, 27 ЛЮТОГО 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Робочий процес, спрямований на захист демократії

Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк вважає, що в Україні немає парламентської кризи. Про це, **за повідомленням УНІАН**, він заявив учора в Брюсселі під час зустрічі з Президентом Європарламенту Хансом-Гертом Пьоттерінгом. «Це звичайний робочий процес, який спрямовано на захист демократії», — зазначив А. Яценюк. Окрім того, Голова Верховної Ради зауважив, що він не впевнений у необхідності проведення дострокових парламентських виборів. «Я не впевнений, що країні потрібні дострокові вибори», — сказав він.

СТОР.2

«Пролетарка» залишилася без шахтарів

Закривається остання в «спальному» районі шахта. Її працівники не отримували зарплату чотири місяці. Ліквідувати вугільне підприємство без комплексного соціального захисту робітників — звична для галузі практика.

Оксана Шах працює на шахті імені 60-річчя Радянської України електрослюсарем уже одинадцять років. Молода жінка — єдина годувальниця в родині: сама виховує сина-школяра Ярослава, живе разом із непрацюючою мамою. Чотири місяці поспіль зарплату на шахті не видають. Немає і побутового вугілля, яким підприємство має забезпечувати своїх працівників.

У день нашого приїзду Оксана **(на знімку праворуч)** позичила відро вугілля у сусідки.

Фото Олексія БУДЬКА.

СТОР.7

КОРОТКО

❐ «Укрпошта» вже доставила і виплатила громадянам понад 13,3 млн. грн. компенсації за вкладами в Ощадбанку СРСР **(УНІАН).**

❐ Керівництво місії ООН в Ліберії нагородило українських миротворців медалями «За службу миру» **(Укрінформ).**

❐ У Луганську викрито чиновників, які віддали під будівництво магазину землю пам'ятки садово-паркового мистецтва **(УНІАН).**

ФОТОФАКТ

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

У середній школі села Гарячківка (Вінницька область) упроваджують новаторські опалювальні технології: цього року тут установили автономну систему опалення з використанням акумуляторів тепла.

ПОДІЇ

З'явилися перші потерпілі від голодовки в Харкові

Усіх шістьох машиністів держпідприємства «Харківський метрополітен», які брали участь в акції протесту проти дій відстороненого за наказом міністра транспорту України начальника метрополітену Сергія Мусєєва, госпіталізовано до обласної клінічної лікарні. Про це **інформує сайт Харківської обласної державної адміністрації.**

За словами головного лікаря медзакладу Миколи Берізки, стан здоров'я всіх госпіталізованих викликає побоювання в лікарів: відкриття виразкової хвороби, загострення хронічних захворювань, порушення серцевого ритму — перші наслідки п'яти днів голодовки. Водночас голова Харківської організації Вільної профспілки залізничників України Володимир Деміденко підкреслив, що намети на площі Свободи спорожніли лише на певний час — уже сьогодні своїх колег готові змінити приблизно 150 машиністів Московського і Салтовського депо.

Правоохоронці розшукують викрадені з музею картини

У художній галереї Уманського краєзнавчого музею зникло сім цінних картин, серед яких і роботи народного художника України Тетяни Яблонської. Замість оригіналів експозицію «поповнили» підробки. Це вже не перше викрадення полотен видатного майстра образотворчого мистецтва: 2006 року з Яготинського історичного музею, що на Київщині, зникла картина Тетяни Яблонської «Осінній мотив» вартістю понад 170 тисяч гривень. Цю роботу досі не знайдено. Щодо справи «уманських оригіналів», то нині нею займаються правоохоронці, **повідомляє наш черкаський власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

Солотвинський солерудник: діагноз — за науковцями

Карстове провалля в районі урочища Чорний Мочар із 1 січня 2007 року збільшилося майже удесятеро. На початку лютого просів ґрунт на ще одній ділянці й утворилося провалля діаметром 30 метрів і завглибшки 23 метри. Ситуацію обговорювали на виїзному засіданні комісії з техногенної екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій під головуванням глави МНС України Володимира Шандри. Подальшу долю солекопалень мають визначити науковці. Йдеться насамперед про те, звідки туди потрапляє вода, яким чином можна припинити карстові явища і які методи консервації слід застосувати. Міністр наголосив, що консервація має бути абсолютно безпечною для восьми тисяч мешканців селища Солотвина, **повідомляє наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

У Сєвєродонецьку не можуть перепоховати останки солдатів

Сєвєродонецька патріотична організація «Пошук» звернулася до політичних організацій регіону по допомогу — поховати останки воїнів Великої Вітчизняної війни, що їх було знайдено недалеко від міста. Як повідомили «пошуковці», розкопки проводили впродовж декількох років і за цей час знайшли 65 останків радянських воїнів. Але зараз роботу припинено, бо міська влада не займається перепохованням героїв на алеї Слави. Останки вже два з половиною роки зберігаються в підвальному приміщенні житлового будинку. Міськрада планує вшанувати пам'ять і поховати останки солдатів 9 Травня, а до цього моменту зайнятися роботою із встановлення імен загиблих. Однак члени «Пошуку» хочуть зробити це в день проведення сєвєродонецького з'їзду-2, **повідомляє наш власний кореспондент у Луганській області Алла АНТІПОВА.**

Я ВАМ ПИШУ...

Радіо для нас — вікно у великий світ

У «Голосі України» за 29 січня 2008 року було опубліковано замітку «Радіо знову прийшло в дім». Ми, мешканці села Горошківки, дуже сподіваємося, що й у наші хати теж прийде радіо.

Раніше ми слухали програми з Києва, Чернігова. Знали про всі обласні і районні новини. Інколи радіо мовчало, але після звернень до управління зв'язку знову починало працювати. Наприкінці 2007 року радіо замовкло остаточно. Звернулися в управління, а нам відповіли, що радіоточки відрізано від усіх сіл. Навіть у Городні радіо не працює, весь Городнянський район живе без радіозв'язку. А для нас це — вікно у великий світ.

Допоможіть, будь ласка, повернути й у наші хати радіо!

М. ЛОПАТО, М. ДУБРАВСЬКА, Н. КАЛИТА.

Горошківка
Городнянського району
Чернігівської області.

Робочий процес, спрямований на захист демократії

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А. Яценюк зазначив, що, з одного боку, Конституція чітко передбачає: в разі, якщо парламент не працює протягом 30 днів, він може бути розпущений Президентом. «Усе залежить від політичних сил: хочуть вони працювати у Верховній Раді чи хочуть чергового туру цього порочного кола виборів», — вважає глава парламенту.

У свою чергу, Президент Європарламенту зауважив, що українські політики повинні більше думати про інтереси України. «Моя порада — побачити інтереси країни, але думати кожен день над тим, хто стане кандидатом у президенти чи прем'єри через 2—3 роки», — сказав Х. Пьоттерінг. За його словами, перед Україною — тривалий шлях до стабільності економіки і демократії. «І що серйозніше працювати, то більше шансів наблизитися до ЄС», — наголосив Президент Європарламенту. Також він висловив переконання в тому, що на перше місце політикам потрібно ставити інтереси України, на друге — інтереси політичних партій і лише на третє — персональні амбіції.

Під час дводенного візиту до Брюсселя (26—27 лютого) також запланова-

Зустріч Голови Верховної Ради України Арсенія Яценюка з Президентом Європарламенту Хансом Гертом Пьоттерінгом.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

но зустрічі А. Яценюка з лідером фракції Європейської народної партії у Європарламенті Жозефом Доулем, керівником Комітету в закордонних справах Європейського парламенту Яцеком Саріуш-Вольським, віце-президентом Європейського парламенту Мареком Сівецом, іншими високопосадовцями європейських інституцій. Планується, що А. Яценюк візьме участь у 10-му засіданні спільного Комітету парламентського співробітництва Україна—ЄС, проведе переговори з Головою Палати представників парламенту Бельгії Германом ван Ромпеєм, обговорить з Європейським комісаром з питань енергетики Андрісом Пібалгсом питання взаємодії України з країнами Європейського союзу в сфері енергетики.

У ході зустрічей Голови Верховної Ради України з Генеральним секретарем Ради ЄС, Верховним представником ЄС з питань загальної зовнішньої політики і політики безпеки Хав'єром Соланою, Комісаром з питань Європейської політики сусідства та зовнішніх відносин Бенітою Ферреро-Вальднер планується обговорити низку питань, що стосуються співпраці України з Європейським союзом.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Закон про кінематографію змін не потребує

Комітет Верховної Ради з питань культури і духовності рекомендує парламенту відхилити законопроект про внесення змін до Закону «Про кінематографію» (стосовно порядку розповсюдження і демонстрування фільмів). Законопроектом (реєстр. №1077) пропонується надати можливість розповсюджувачам іноземних фільмів здійснювати їх дублювання, озвучення чи субтитрування державною, регіональною або мовою національних меншин на їх вибір. В обговоренні законопроекту взяли участь представники Міністерства культури і туризму, Державної служби кінематографії, Міністерства економіки.

Члени комітету погодилися з висновками Головного науково-експертного управління апарату Верховної Ради, Міністерства юстиції, що питання про дублювання, озвучення чи субтитрування іноземних фільмів достатньою мірою врегульоване чинним законодавство і не потребує змін.

Зокрема, народні депутати наголосили, що запропонована зміна редакції статті 14 Закону «Про кінематографію» щодо встановлення норми про дублювання або озвучення чи субтитрування іноземних фільмів, окрім державною мовою та мовами національних меншин (як це передбачено чинним законодавством), також і регіональною мовою не узгоджується з положеннями статті 10 Конституції України про статус державної мови, статті 32 Закону «Про мови в Українській РСР», з Рішенням Конституційного Суду від 14 грудня 1999 року №10-рп/99, а також із положеннями Закону «Про ратифікацію Європейської хартії регіональних мов або мов меншин», якими висловлюється застереження, що захист і підтримка регіональних і мов меншин не повинні здійснюватися на шкоду державній мові та необхідності її вивчати. Крім того, вказували члени комітету, термін «регіональні мови або мови меншин» відсутній в українському мовному законодавстві, його застосування автором є механічним і тому неприйнятним.

На думку народних депутатів, норма про надання права розповсюджувачу (суб'єкту підприємницької діяльності) вирішувати питання стосовно мови дублювання (озвучення чи субтитрування) не може бути застосована, оскільки підприємницька діяльність у сфері кінематографії має свою специфіку, адже є публічною сферою суспільного життя. Комітет також вважає, що законопроект суперечить рішенню Конституційного Суду в справі конституційного подання 60 народних депутатів про офіційне тлумачення положень частини другої статті 14 Закону «Про кінематографію» (справа про розповсюдження фільмів) від 20 грудня 2007 року №13-рп/2007, яке є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскарженим.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Готується політична угода про розблокування парламенту

Учора представники політичних партій на засіданні робочої групи працювали над текстом політичної угоди про розблокування роботи парламенту. Як стало відомо, поки що існує кілька варіантів можливого проекту угоди. Так, пропонується «взяти до відома, що наявність підпису Голови Верховної Ради України у листі на адресу Генерального секретаря Організації Північноатлантичного договору не відображає консолідованої позиції з цього питання конституційного складу Верховної Ради шостого скликання». У іншому випадку — «прийняти як узгоджену постанову Верховної Ради про деякі питання прийняття рішень щодо вступу України до Організації Північноатлантичного договору (НАТО) (реєстр. № 1402-1)». Інший варіант угоди передбачає «розглянути відповідно до вимог Регламенту зареєстровані на день підписання угоди проекти постанов Верховної Ради стосовно членства України у Північноатлантичному альянсі».

Проектом передбачено змінювати спосіб голосування у Верховній Раді «згідно з частиною третьою статті 84 Конституції з питань про призначення на посади за наявності взаємної згоди». Пленарні засідання парламенту заплановано розпочати 4 березня згідно із затвердженим календарним планом.

У проекті політичної угоди окремо виділяються питання порядку денного на поточну сесію. Передусім це стосується щорічного послання Президента про внутрішнє і зовнішнє становище України.

Текст документу, запропонованого БЮТ, обумовлює, що жодна з депутатських фракцій у Верховній Раді не вноситиме до порядку денного питань, які категорично не сприймаються політичними силами, представленими у парламенті, і провокують політичне протистояння. Основоположними документами при прийнятті будь-яких рішень про членство України в НАТО вважатиметься чинний закон про основи національної безпеки та постанови ВРУ № 233-4 від 21 листопада 2002 року та № 158-V від 19 вересня 2006 року щодо НАТО. Також пропонується розглянути законопроекти, передбачені коаліційною угодою і додатково внесені Президентом та визначені як першочергові.

Від Блоку Литвина передбачено визнати неприпустимість дальшої бездіяльності Верховної Ради і невідкладно завершити доформування її керівного складу. Також пропонується утримуватися від будь-яких спроб вносити зміни до Регламенту під політичний момент.

Відомо, що від фракції Партії регіонів звучала пропозиція розглянути на найближчому пленарному засіданні питання узгодженого проекту постанови про порядок прийняття рішень щодо вступу України до НАТО. Регіонали вважають першочерговим завданням внесення змін до закону про статус народного депутата (стосовно убезпечення посадових осіб від незаконного втручання в їхню діяльність). Також вони пропонують внести зміни до законодавства про мову.

«НУ—НС» висловлювала бажання розглянути в першочерговому порядку дев'ять законопроектів, внесених Президентом, та пропонувала скасувати рішення Верховної Ради щодо прийняття проекту змін до закону про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти в першому читанні, який передбачає збереження Тендерної палати. Також депутати цієї фракції хочуть заслухати інформацію Прем'єр-міністра про стан переговорів щодо забезпечення України природним газом.

З думою про прийдешнє

Виклики сучасності та український проект XXI століття — цю тему було винесено на обговорення наукової сесії загальних зборів секції суспільних і гуманітарних наук Національної академії наук України, в якій взяли участь провідні вітчизняні науковці, представники державної влади.

У вступному слові віце-президент НАНУ, лідер блоку у Верховній Раді Володимир Литвин наголосив: винесена на обговорення тема має неабиякий суспільний запит. Адже сьогодні країна, влада та всі інституції не продукують нових ідей, а живуть поточним моментом, керуючись принципом «віз дорогу покаже». Відбувається відчуження народу від держави, у якої немає чіткого бачення перспектив України в нинішньому складному сторіччі та нашого місця у світі. Тому, зауважив В. Литвин, виникла потреба розробки програми перспектив України з урахуванням наукових досліджень та робіт.

У своїх виступах промовці зазначали, що не лише наша держава, а й усе людство нині стоїть на порозі зміни концепції свого майбутнього. Зокрема, академік-секретар відділення економіки НАНУ Валерій Геєць підкреслив, що тривалий час здавалося, начебто суспільна і економічна реформа, вибудована на засадах лібералізації, повинна бути успішною. Але, як засвідчує вітчизняний і світовий досвід, лібералізм виявився неспроможним і став результатом лише для обраних. Тому сьогодні постає завдання переосмислення пройденого і окреслення нових перспектив розвитку, переосмислення всіх викликів на державному рівні.

Підсумовуючи дискусію, віце-президент НАНУ Володимир Литвин звернув увагу на те, що нині у світі виник провал у лідерах, котрі можуть запропонувати адекватні відповіді на виклики і виробити нові цінності. Нині Україна підійшла впритул до межі, за якою вже немає бачення того, як треба будувати державу. На думку В. Литвина, у нашій країні нині триває боротьба двох тенденцій: традиціоналісти розуміють розбудову України як держави, за радянськими взірцями, лише помінявши радянську риторику на національну, прагнучи відтворити індустріальний етап розвитку. Тож і триває боротьба за енергоносії, метал тощо. Натомість модерністи кажуть про радикальне оновлення українського суспільства. І якщо не переможе ця тенденція, переконаний В. Литвин, Україна не матиме перспектив.

В інтерв'ю журналістам, коментуючи поточні політичні події, Володимир Литвин висловив сподівання, що у вівторок, 4 березня, реально розблокувати роботу парламенту. За його словами, депутати повинні зайти до сесійної зали і розпочати працювати за однієї умови — якщо буде дотримано норми Регламенту та Конституції, кожне питання обговорюватиметься і кожен депутат голосуватиме сам за себе. Водночас В. Литвин припустив: «Формально парламент відновить роботу, але головний чинник дестабілізації — боротьба за владу, тож шукатимуть будь-які приводи для блокування роботи Верховної Ради». Коментуючи заяву лідера фракції «НУ—НС» В'ячеслава Кириленка про «стрімке зближення «НУ—НС» з Блоком Литвина», лідер блоку зауважив, що його політична сила конструктивно працює у парламенті й налаштована на плідну співпрацю. «Але виникає така ситуація — ми колгосп створили, а тепер прийшли колгоспників, тобто людей, які могли б голосувати і приймати рішення, — сказав він. — Ми конструктивна сила і працюватимемо, підтримуватимемо ті чи інші рішення без будь-яких умов, якщо розділятимемо позиції. А якщо ні — аргументуватимемо нашу думку». Водночас В. Литвин заявив, що пропозиції, висловлені з боку коаліції до проекту політичної угоди, «вихолостили будь-який сенс її підписання» і наголосив, що це має бути «серйозний, вагомий документ, який визначатиме роботу Верховної Ради».

Юліана ШЕВЧУК.

САМОВРЯДУВАННЯ

Молодь повинна мати змогу висловити свою думку

Луганська обласна молодіжна рада підписала договір про співпрацю з обласною радою. Це може стати початком нового, більш цікавого і конкретного етапу діяльності.

Організацію також називають молодіжним парламентом, але цілком відповідати цьому статусу молодіжна рада почала тільки зараз, коли узаконено механізм її впливу на рішення, прийняті обласними депутатами на своїх сесіях. Підлітки мають право брати участь у роботі засідань депутатських комісій, вносити свої пропозиції щодо захисту інтересів молоді, а також відстоювати їх на будь-якому рівні. З боку законодавчої влади — зобов'язання підтримувати здорові ініціативи молодіжних сил і всіляко сприяти тому, щоб вони були реалізовані.

Молодіжну обласну раду було створено в Луганську рік тому, сьогодні вона об'єднує 34 громадські організації і структури студентського самоврядування різних політичних поглядів. Така «різношерстість» допускає полярність поглядів, але, оскільки всі об'єднані спільним завданням і бажанням впливати на реалізацію державної молодіжної політики, партійні амбіції розумно поступаються місцем іншій меті. Отже, молодіжна рада сьогодні — це потужна структура, що працює за такими головними напрямами, як розвиток регіональної молодіжної політики і студентського самоврядування, міжнародне співробітництво, розв'язання соціальних проблем, патріотичне виховання... Проведено благодійні акції, спортивні турніри, фестивалі, форуми.

Ініціатор створення структури — голова Луганської обласної ради Валерій Голенко. Слід зазначити, що створення молодіжного парламенту на регіональному рівні — дуже розумний підхід не тільки в об'єднанні молоді та розв'язанні її соціальних проблем, а й у її підготовці до управління державою. Участь у роботі депутатських комісій — це своєрідне навчання, можливість реалізувати себе в громадській роботі, краще пізнати свій регіон. Тому молодіжну політику в області розглядають як необхідну роботу в побудові громадянського суспільства, правової держави. Без контролю над владою, вважає Валерій Голенко, цього важко домогтися.

Тому молодіжному парламенту дають можливість не тільки брати участь у роботі депутатських комісій, а й контролювати виконання програм, що стосуються інтересів молоді. Наприклад, програм молодіжного кредитування, будівництва житла, розвитку підприємництва. Кому і як розподіляються кошти, наскільки прозоро проводиться ця робота? Скажімо, навіть поверхневий аналіз показує, яке непопулярне серед луганської молоді пільгове кредитування. Адже простіше простого пояснити це поганою інформованістю населення, незнанням законів, своїх конституційних прав. Але, на жаль, ні на державному, ні на регіональному рівні це питання (втім, як і багато інших) достатньо не вивчалося. Сьогодні молодіжна рада виявляє до цієї проблеми свій інтерес, і обласна влада цей порив підтримує.

— Ми даємо змогу молодим висловити свою думку, а це вже важливо, — вважає Валерій Голенко. — Ми повинні прислухатися до її пропозицій, бо у такий спосіб молодь певною мірою формує завтрашній день регіону, а отже, своє майбутнє.

Алла АНТІПОВА.

Як громада заходилася регулювати вартість житлово-комунальних послуг

За ініціативою депутатів і громадської організації «Асоціація споживачів комунальних послуг «Аврора» місцева громада Красноперекопська (АРК) уперше виступила проти необгрунтованих тарифів і неякісних послуг комунальників.

— Більшість громадян уже звикли, що зростання цін на продукти, товари й послуги постійно випереджає зарплати й пенсії, — каже голова асоціації «Аврора» Валентин Говзан. — А чимало навіть не знають, що існує державне регулювання цін. І згідно із Законом «Про житлово-комунальні послуги» зростання прибутків населення має випереджати підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги. Людям набридло самотужки боротися з дірявими дахами, дірками у під'їздах замість вікон, сміттям, яке не вивозять тижнями та сакраментальними відповідями комунальників, що «на все це бракує коштів». Тому й виникла громадська організація, яка відстоює права кожного й усієї громади загалом на якісні й прозорі комунальні послуги.

«Аврора» вирішила не обмежуватися прийомом численних заяв і скарг від жителів, а одразу виступила з вимогою, щоб представника організації включили в комісію міськради з перевірки якості й кількості наданих послуг й формування тарифів. Трапилося це відразу після минулорічної перевірки комунального житлово-експлуатаційного підприємства, яка виявила численні факти порушень. Примітом, встановили факти подвійного включення витрат на утримання будинків, споруд і прибудинкової території, а ще — додаткових послуг, зокрема, на зарплатню основного виробничого персоналу тощо.

Крім того, як повідомив В. Говзан, підприємство в порушення закону «Про тимчасову заборону на вилучення з громадян України пені за несвоєчасне внесення плати за житлово-комунальні послуги» брало з населення пеню в розмірі двох відсотків. Загалом за кілька місяців було необгрунтовано нараховано понад чотири тисячі гривень. Хоча ще минулорічного квітня прокуратура внесла припис про припинення вилучення пені на підставі звернення асоціації.

— Затверджений рішенням виконкому Красноперекопської міськради в липні 2006 року розмір плати за утримання будинків й прибудинкових територій є економічно необгрунтованим. З самого початку ми визначили його як невиправдано завищений і направили адміністративний позов про скасування рішення виконкому, — зауважує Говзан. В обмін на підвищення тарифів жителям пообіцяли надати аж 17 видів послуг, хоча ніхто їх не запитав: чи готові вони викладати за це додаткові гривні, чи вимушені обійтися меншим їх набором.

«Аврора» все-таки домоглася від виконкому повернення до старих цін. Замість тарифу 0,94 грн. за метр в п'ятиповерхівках і 1,25 грн. в дев'ятиповерхівках, з першого січня поточного року діє встановлений раніше тариф: 0,64 грн. в будинках без ліфтів, і 0,79 грн. в будинках з ліфтами. Виграли й тривалу битву за воду: плата за неї стала для красноперекопців на 0,5 грн. менше.

А доки триває судовий розгляд поданого «Авророю» позову, жителі «взяли тарифи у свої руки» й ухвалили на громадських слуханнях одноголосну резолюцію. В якій рекомендують, зокрема, міській владі проводити громадські слухання з соціально значимих питань міського життя та «круглі столи» за участю представників громадськості, на яких обговорюватимуть проекти рішень, що стосуються соціальних питань.

До речі, «постріл «Аврори» почули на всьому півострові. Як підрахували експерти, пропоноване підвищення тарифів на ЖКП є сьогодні економічно необгрунтованим і в інших містах автономії. Адже в «нові» тарифи негласно включають проблему витоків води й дірявих труб і навіть... «автомобільні обновки» для чиновників.

Споживачі нарешті зрозуміли: згуртовуючись у подібні асоціації, вони самі здатні вирішувати кому, скільки й за що платити.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Усі грані таланту

Давно помічено, якщо людина талановита, то талановита в усьому. Організаторські і керівницькі таланти Олени Дрягіної односельчани підтверджують багато років: уп'яте поспіль обрали її депутатом Орлиновської сільської ради.

Широкі і скрупульозні пізнання краєзнавця О. Дрягіної, прекрасно оформлені літературно, із задоволенням публікують багато севастопольських і кримських видань. Мало які свята в школі або Орлиновському центрі культури і дозвілля обходяться без того, щоб у концерті не пролунали ліричні вірші поетеси Олени Дрягіної. А картини художниці є в колекціях не тільки севастопольських поцінувачів прекрасного: полотна з підписом «О. Дрягіна» поїхали до Росії, Канади і ще багатьох інших країн близького і далекого зарубіжжя.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь — Підгірне.

На знімку: депутат, краєзнавець, поет і художник Олена Дрягіна зі своїми картинами.

Фото автора.

Полтавчанам уже «Доступне житло»

Вартість одного квадратного метра житла на Полтавщині можна здешевити до 250 —300 доларів — стверджує голова обласної державної адміністрації Валерій Асадчев. Це дасть змогу тисячам полтавців вирішити квартирне питання. Оскільки за нинішніх цін, які діють на ринку нерухомості, придбати власне житло для більшості людей було нездійсненною мрією.

Першою ластівкою став будинок в селі Щербанях Полтавського району. Там один квадратний метр коштував 500 дол., тоді як середня ціна у Полтаві перевищує тисячу доларів. «Здешевити вартість житла вдалося дуже просто», — каже Валерій Асадчев. Він попрохав місцеву раду не брати великих поборів із забудовника. На окремих територіях із будівельників беруть 50—60 відсотків податків від вартості будівництва. В даному разі — лише п'ять. Відповідно і вартість житла вийшла вдвічі дешевшою. Але й це не межа, якщо на повну потужність запрацює програма будівництва доступного житла, яку ініціював Президент України Віктор Ющенко.

Принцип здешевлення житла згідно із цією програмою фактично апробований на Полтавщині. Інвестор безплатно отримує ділянку для будівництва. За рахунок держбюджету на місці будівництва роблять необхідні інженерні роботи — будівництво мереж водопостачання, водовідведення тощо. Відповідно ці витрати вже не лягають на будівельників і не позначаються на вартості житла. Таким чином один квадратний метр реально здешевити до 250—300 доларів. Цим шляхом пішли в Молдові. Президент Володимир Воронін виділив чеським забудовникам безплатно цілий масив у Кишиневі. Але при цьому поставив умову: збудувати певну кількість житла за доступною для населення ціною. В Україні також хочуть зробити велику ставку на іпотечне кредитування. Якщо підключити до програми будівництва доступного житла іпотечні установи, річні відсоткові ставки кредитів будуть знижені до трьох-чотирьох відсотків. Таким чином дедалі більше громадян матимуть змогу реально придбати власне житло.

— Доступне — це не значить безплатне, — каже Валерій Асадчев. — Це означає, що людина, яка працює, отримує перспективу купити квартиру в найближчому майбутньому. Бо за нинішніх цін дозволити собі це можуть одиниці. А якщо зменшити вартість квадратного метра до 500, а то й до 250—300 доларів, то можна назбирати за кілька років початковий внесок, взяти кредит під 3—4 відсотки і придбати житло.

Програму доступного будівництва Валерій Асадчев вважає вкрай вигідною і для самих громадян, і для держави. Адже розвиток будівельної галузі дасть поштовх для активізації суміжних галузей, нові робочі місця, відрахування до бюджету. І, зрештою, це має позначитися на розмірах ВВП. По суті, ввімкнеться так званий ефект мультиплікатора.

Поки що на Полтавщині відшліфовують механізми відповідної програми. І готуються побудувати вже другий будинок із доступним житлом — у Карлівці. А на останній нараді в облдержадміністрації, зокрема, порушили тему, як убезпечитися від спекуляцій на ринку нерухомості. Адже доступне житло можуть скупити посередники, котрі виставлять свою ціну. Тому пропонується обмежити на певний час перепродаж житла, збудованого за програмою. Тоді навіть можна буде ринковим методом (фактично державною інтервенцією) здешевити ціни не лише на ринку первинного, а й вторинного житла. А виграти від цього в кінцевому результаті має українець. У якого тепер з'явився реальний шанс придбати омріяне власне житло.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Україна ще не визначила остаточно свою позицію стосовно Косово, заявив учора речник МЗС **Василь КИРИЛИЧ** *(Укрінформ)*

В Івано–Франківську з 28 лютого по 1 березня проходитиме Всеукраїнська науково–практична конференція «Психічне здоров'я в Україні: інтеграція фахових зусиль», у якій візьмуть участь більш як 80 спеціалістів, ***повідомляє наш власкор Дарина Назарчук***

У НОМЕР

КРИМ

На Ай-Петрі збираються побити сніговий рекорд

У перший день весни всі бажаючі попрощатися з зимою ялтинці й гості курорту піднімуться на плато Ай-Петрі й установлять рекорд країни — виліплять 170 чи й більше сніговиків. За масовим дійством стежитиме група представників національного проекту «Книга рекордів України» — акредитованого партнера Книги рекордів Гіннесса. Свято сніговиків стане лише частиною масових народних гулянь. У театралізованих веселощах візьмуть участь відомі кримські, українські й російські артисти. Цього дня канатна дорога «Місхор — Ай-Петрі» працюватиме безплатно. Керівники й депутати Ялти вручать дипломи й подарунки міськраді, адже це свято стане прелюдією до святкування 170-річчя столиці кримських курортів.

Віктор ХОМЕНКО.

ТЕРНОПІЛЬ

Карантин продовжено

Надзвичайна протиепідеміологічна комісія вирішила продовжити карантин у школах міста ще на тиждень. Навчання розпочнеться 3 березня. Нагадаю, тернопільські школярі перебувають на вимушених «грипозних» канікулах з 11 лютого. Хоч епідемічний поріг в обласному центрі поки що не перевищено, але рівень захворюваності на гострі респіраторні інфекції продовжує зростати.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Уроки сольфеджіо — у вісімдесят

Розпочати вчитись грати на музичних інструментах можна і у вісімдесят років. У цьому переконалися відвідувачі Хмельницького культурно-мистецького центру «Ветеран», що розпочав свою діяльність. Спочатку всім ветеранським організаціям розіслали запрошення взяти участь у конкурсах з вокального, музичного жанрів та образотворчого мистецтва. Тих, у кого були виявлені певні здібності, запросили до музично-хорового, шахового клубів, гуртків народних інструментів і художнього та прикладного мистецтва. Для багатьох, кому сьогодні вже далеко за сімдесят, мрія займатись у таких гуртках так і залишилася на довгі роки життя лише дитячою мрією. Отож тепер вони можуть це зробити. Перші гуртківці вже переконалися, що вік цьому не така вже й велика перешкода, — вони з успіхом беруть уроки з різних видів мистецтв.

Вл. інф.

ЖИТОМИР

Замість підробітку школяр опинився у трудовому рабстві

Працівники УМВС України в області, які займаються боротьбою зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми, виявили півтора десятка фактів, коли людей вивозили до Росії для трудової експлуатації. Серед них і одинадцятикласник Леонід, котрий піддався на спокусливу пропозицію заробити грошей під час канікул. За збирання картоплі, яблук та подібну роботу гідно платили по 50 доларів за день. Натомість у Росії в нього відібрали паспорт.

Більше півсотні чоловік жили в занедбаному приміщенні, спали на підлозі, їли абищо. Робочий день починався о шостій ранку і тривав мало не до півночі. Вирватися з «підробітку» вдалося лише в листопаді, а заплатили стільки, що додому довелося добиратися електричками.

Олексій КАВУН.

Після вакцинації 35 дітей у лікарні

Без плакатів та лозунгів під стіни Міністерства охорони здоров'я вчора прийшли вінницькі матері (на знімку). Все, що вони взяли із собою, то були їхні сльози та біль і купа документів для аргументації своїх вимог.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Уже два роки триває тяганина з розслідуванням випадку, що стався в селі Мізяківські Хутори, що на Вінниччині. У квітні 2006 року до тамтешньої лікарні протягом доби після проведення проби Манту потрапили 35 дітей віком 12—13 років. Симптоми у всіх були схожі: підвищена температура, інтоксикація організму, розширення зіниць тощо. Що стало причиною різкого погіршення самопочуття школярів, тоді, як і нині, достеменно невідомо.

— Із самого початку, — каже Людмила Вервека, мама однієї з потерпілих дівчат, — нам сказали, що це проста реакція на туберкулін. Але ж зазирніть до всіх посібників та інструкцій — такої реакції туберкулін не дає. А всі симптоми, що були в наших дітей, чітко вказували на отруєння. Хтозна, можливо, був прострочений чи непридатний до застосування препарат або ж просто експериментували над нашими дітьми.

Стурбовані здоров'ям дітей матері звернулися до медзакладу з проханням надати ампули з-під використаного препарату для проведення експертизи. Лікарі стверджували, що вже все зроблено і ампули перебувають у потрібному місці. Уже пізніше з'ясувалося, що те заповітне місце — це не що інше, як смітник. Принаймні у цьому переконані матері. Адже жодних висновків експертизи так і не було надано.

І можна було б забути про прикрий випадок, коли б стан дітей не погіршувався. З кожним тижнем, а тим паче місяцем, з'являлися нові болячки: в одного серце, в другої нирки тощо.

— Ми не знаємо, — жаліється пані Вервека, — чого чекати далі. Наші діти марніють у нас на очах і нікому до цього немає діла. Вже все, що можна було, ми продали, позализали в борги, аби тільки віднайти правду та повернути загублене здоров'я.

По поради жінки зверталися до всіх, до кого тільки могли. Навіть їздили до Москви на консультацію з тамтешніми професорами. Всі як один, мовляв, погоджуються: це спричинити туберкулін не міг. Але такого очевидного для них висновку не бачать вітчизняні медики. «У нас у країні скрізь діє закон кругової поруки. Нам лікарі одразу сказали: ми медики, і ви нічого не доведете, — каже ще одна матір Галина Гнатюк. — А я ж попереджала медсестру, щоб мої доньці не робили пробу. Застерігала: вона день тому ще лежала в ліжку з хворобою. Однак мене ніхто не послухав, і тепер моя дитина страждає. А винні ходять і посміхаються. Ще й налаштовують усе село проти нас!».

Зі своїми «вимогами» — зазначити справжню причину отруєння дітей та покарати винних — жінки звернулися до чергового міністра охорони здоров'я. Він, як і попередники, обіцяв розібратися. Матері розраховують хоч на якусь допомогу з боку держави на лікування дітей. І ще сподіваються, що практика вакцинації все-таки зникне.

З цим погоджується і Віра Казмірчук, професор, завідувачка кафедри імунології Національного медичного університету імені Богомольця: «Вакцинація має приносити користь, а не лихо.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Учнів ПТУ позбавляли стипендій

Понад 76 тисяч гривень стипендії недоодержали учні шести професійно-технічних училищ Черкас протягом 2004—2007 років. Цей кричущий факт викрили ревізори КРУ у Черкаській області після комплексної перевірки використання в навчальних закладах бюджетних коштів. Як повідомили у прес-службі контрольно-ревізійного відомства, учнів систематично позбавляли стипендій з «виховною» метою: за порушення дисципліни, погану поведінку тощо. Горе-вихователями займуться правоохоронні органи.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Звільнення від армії коштувало 2500 гривень

Під час передавання хабара затримано 40-річного начальника відділу комплектування одного із військкоматів Донецької області. Співробітники обласного управління боротьби з організованою злочинністю встановили, що військовий вимагає 2500 гривень у 20-річного призовника за сприяння в ухилянні від проходження обов'язкової військової служби. Зловмисника спіймали на гарячому. В ході обшуку в нього вилучили гроші, а також інші речові докази. Військова прокуратура порушила стосовно офіцера кримінальну справу, нині вирішується питання про обрання запобіжного заходу.

Ліна КУЦ.

Донецька область.

ФОТОФАКТ

У Сімферополі відбулася презентація культурологічного проекту-книги «Євреї. Мудрість, пронесена крізь століття», на якій кожен із гостей міг придбати видання за 500 грн.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Причину смерті поки що не встановлено

Трирічний хлопчик із села Мар'янівка Гайсинського району помер після захворювання на грип. Це попередній висновок лікарів, наголошує педіатр Гайсинської районної лікарні Олена Звенигородська. Конкретну причину визначать вірусологічні дослідження.

— Будь-яка інша інфекція може дати такі само ускладнення, що було зафіксовано в дитини, — уточнила Звенигородська. За її словами, віруси насамперед б'ють по судинній системі та мозку. Малюк помер від набряку мозку. До лікарні хлопчика доставили з високою температурою о 6-й годині 30 хвилин ранку. За годину помістили в реанімаційне відділення. А ще через шість годин дитини не стало.

Лікарі Вінницької обласної дитячої лікарні — невролог та реаніматолог, які прибули на допомогу місцевим медикам, звернули увагу на надзвичайно швидкий перебіг захворювання. Напередодні температура в дитини становила 37,6—37,7 градуса. Лікарі призначили амбулаторне лікування. Але протягом ночі стан хлопчика значно погіршився.

— Дослідження з виділення вірусу триває 28 днів, — уточнив заввідділу обласної СЕС Степан Томін. — Результати експрес-методу отримують протягом дня. Але нині навряд чи вдасться його зробити. Всі наші прилади не працюють — енергетики вимкнули нам світло. Причину від'єднання електрики з'ясовуємо...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Напівлегальні цехи виготовляли копченості та сири

Підприємства виявили працівники відділу ветеринарної міліції УМВС в області. Як з'ясувалося, двоє підприємців організували в Шепетівці, що на Хмельниччині, виробництво копченої скумбрії та таких сортів сиру, як «Косичка» і «Бринза». Рибу коптили у нашвидкуруч переобладнаному приміщенні колишньої будівельної організації. При цьому не було відповідних експлуатаційних дозволів ані ветеринарної служби, ані санепідемстанції.

У ході перевірки було вилучено понад 1,8 тонни сировини та готової продукції. Жодного супровідного документа, який міг би засвідчити походження, якість та безпечність самої сировини і вже готової продукції, у господаря не знайшлося. Аналогічні порушення виявлено і в молокопереробному цеху. Його власник виготовляв сир без документів про епізоотичне благополуччя місцевості, в якій заготовлялося молоко.

Ірина КОЗАК.

Рятівна бочка

В одній з центральних частин Чернівців на проспект Незалежності щодня привозять бочку свіжого молока.

— Двічі на тиждень приходжу сюди, — каже пенсіонерка Ліана Качунова **(на знімку).** — Привозять молоко зі Сторожинецького району, дуже смачне і недороге. Літр коштує 2,80 грн., а на ринку — більш як 3 грн., про якість узагалі годі й казати. Здебільшого купують тут молоко пенсіонери, хоч і підвищили нам пенсію — на двох з чоловіком виходить 1700 гривень, та й тисячу в Ощадбанку отримали. Вистачило на протезування зубів і на невеликі подарунки для всієї родини.

На жаль, заощадити на молоці, ковбасі, сирі і навіть хлібі намагаються пенсіонери не тільки Чернівців, а й всієї нашої країни.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

Підписання угоди про малий прикордонний рух з Польщею перенесено

Візит Прем'єр-міністра Польщі Дональда Туска до України, що мав розпочатися ще вчора, перенесено. Цю інформацію нашому кореспондентові у Варшаві підтвердили офіційно. Тож глава польського уряду не візьме участі у засіданнях форуму «Україна—Європа», який у ці дні проходить у Києві під патронатом Президента Віктора Ющенка. Польський уряд на форумі представлятиме віце-прем'єр Вальдемар Павляк, а президента — глава його секретаріату Анна Фотига.

У канцелярії прем'єра підтвердили, що під час візиту мала бути підписана «конституція» спільних заходів з організації Євро—2012 та угода про малий прикордонний рух. Відсутність остаточних домовленостей щодо останньої й називають основною причиною перенесення візиту. Проте «Газета виборча» серед чинників називає те, що «прем'єр Юлія Тимошенко не скористалася запрошенням відвідати Польщу наприкінці січня».

Водночас Голова Ради міністрів Польщі все-таки відвідає Україну, «ймовірно, у другій половині березня», — заявив у інтерв'ю «ТОК ФМ» міністр закордонних справ Польщі Радослав Сікорський.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Вивіски демонтують — збережуть обличчя міста

Львівська міська рада розпочала рішучий наступ на приховану зовнішню рекламу, яку підприємці репрезентують як «вивіски». Надалі вивіскою вважатимуть коротку інформацію про час роботи, профіль діяльності, перелік послуг тощо. Підприємці мають звернутися в управління архітектури із заявками на погодження рекламних конструкцій, за що треба буде платити. Оскільки вартість квадратного метра реклами на фасаді становить від 20 до 40 гривень на місяць, міський бюджет отримає значне поповнення. А нелегітимні конструкції буде демонтовано.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

За поїздку розрахувався пострілом

Водій іномарки, котрий підібрав пасажира в центрі Одеси і згодився довезти його до спального району на житловому масиві «Котовський», і не підозрював, що замість плати за проїзд він отримає постріл з пістолета. Прибувши за адресою, вказаною пасажиром, водій почув у відповідь від нього, що грошей із собою нема, але вони є будинку в квартирі. Залишивши як заставу сумку, пасажир вирушив по гроші. Але потім, вийшовши з під'їзду, він направив на водія пістолет і заявив, що платити не збирається. На підтвердження серйозності своїх намірів пасажир вистрілив у повітря. Водій виявився не з боягузів і кинувся на чоловіка, який погрожував йому. В бійці, що зав'язалася, водій обеззброїв свого недавнього пасажира, а потім і здав на руки підоспілому наряду міліції.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Над Києвом нависла техногенна катастрофа

Столична влада досі не виділила обіцяні кошти на підсипання дамб мулових полів Бортницької станції аерації. Про це «Голосу України» розповів гендиректор «Київводоканалу» Ярослав Філатов. Нагадаємо, 36 мільйонів гривень необхідні негайно, щоб не допустити витік стоків у Дніпро. Уже сьогодні мулові поля станції переповнені осадами вщерть, а резерву вільних площ немає взагалі.

— Проект реконструкції дамб, що був прийнятий минулого року, але не профінансований з не залежних від нас причин, передбачає їх нарощування від півтора до трьох метрів, — сказав Ярослав Філатов. — А те, що ми підсипали своїми зусиллями, стабілізувало ситуацію лише на деякий час.

За словами гендиректора підприємства, розв'язати проблему повністю можна лише за умови будівництва заводу з переробки мулу. За його підрахунками, на це має піти близько 200 мільйонів євро.

Тим часом аваріями на водопровідно-каналізаційних мережах міста, що останнім часом почастішали, занепокоїлося Міністерство з питань надзвичайних ситуацій. Там провели ретельну перевірку мереж «Київводоканалу».

— У 2007 році порівняно з 2004-м кількість виїздів аварійних бригад на витоки з водопровідних мереж у столиці зросла на 572 випадки, — повідомив міністр з надзвичайних ситуацій Володимир Шандра.

Рятувальники переконують, із чотирьох тисяч кілометрів трубопроводу п'яту частину потрібно міняти вже найближчим часом, а зношеність основних фондів Дніпровської та Деснянської водопровідних станцій становить 60 відсотків.

Наталія ОВДІЄНКО.

Якщо треба, захищатимемо нашу землю вилами

Про це заявляють мешканці Броварського району Київщини, які днями провели збори громади у селищі міського типу Калинівка. Люди обурені зазіханням на їхні землі з боку представників деяких політичних сил, що прийшли до влади. І вимагають від Голови Верховної Ради, Президента, Прем'єр-міністра розібратись у ситуації та не допустити нецивілізованого її вирішення.

Напруження триває понад місяць. За цей час із районного БТІ викрали архівні документи. Нині ведеться слідство стосовно тієї крадіжки. А минулої п'ятниці була спроба захопити управління земельних ресурсів.

— Політичне чи економічне рейдерство сьогодні відпрацьовується і в інших районах Київщини. Але у Броварському громада повстала проти нього, — коментує ситуацію «Голосу України» виконувач обов'язків голови Броварської райдержадміністрації Олексій Дармограй. — Досі ми не дозволили розкрасти державні землі запасу та землі комунальної власності району. Розуміємо економічну привабливість цих територій. Але, щоб їх отримати, треба або владу змінити на ту, яка була б не проти, або знищити інформацію, кому ці землі насправді належать. Що й зробили, захопивши архів БТІ та намагаючись заволодіти паперами земельного управління.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

У Мукачевому (Закарпатська область) відбулася виставка голубів і декоративних птахів.

СВІТ КОРОТКО

ЛАТВІЯ

Уряд допоможе пенсіонерам

Івета Пурне, міністр добробуту Латвії, заявила, що серед перших кроків нового уряду — заходи, що мають поліпшити становище незабезпечених пенсіонерів. Річ у тім, що, за словами чиновника, країна ніколи не переживала такого високого рівня інфляції і зростання тарифів на енергоносії, транспорт тощо. І. Пурне вважає, що довгоочікувана індексація пенсій та доплата за виробничий стаж допоможуть двом третинам пенсіонерів нарешті одержувати пенсію, що досягла прожиткового мінімуму. Необхідний індивідуальний підхід, вважає міністр, і каже, що одним важливіше допомогти в оплаті комунальних послуг, іншим — медичних, **повідомляє наш власкор Володимир СТРОЙ.**

МОЛДОВА

Армію перемогла... свинка

Молдавську армію вразила епідемія паротиту (свинки). З початку року на нього захворіли близько 40 військовослужбовців строкової служби, повідомив головлікар міноборони країни Іон Таргон. За його словами, щоб попередити поширення хвороби, в частинах заборонено звільнення та короткотермінові відпустки, а також обмежено кількість відвідувачів. Для боротьби зі свинкою військові медики відправили запит до міністерства охорони здоров'я про виділення більше трьох тисяч доз щеплень від паротиту, щоб додатково вакцинувати солдатів.

США

Штаб Клінтон нагадав Обамі про його походження?

Передвиборний штаб кандидата в президенти від демократичної партії Хілларі Клінтон обвинуватили в поширенні фотографії Барака Обами в традиційному африканському вбранні. На знімку Обама, чий батько є вихідцем з Кенії, — в білому тюрбані і білій одежі. Хоча штаб Клінтон обвинувачення заперечує, але деякі помічники екс-першої леді вже раніше намагалися використовувати походження Обами, щоб відлякати від нього виборців. Торік добровольці з її штабу поширили повідомлення, у якому йшлося, що Обама — мусульманин. Цікаво, що скандал вибухнув напередодні вирішальних праймеріз, які відбудуться наступного тижня. Адже після 11 перемог на праймеріз Барак Обама випереджає Клінтон у президентських перегонах.

ПЕРУ

Найдавніша споруда андської країни

У Перу виявлено найдавнішу споруду на території андської країни — палац, побудований близько 5,5 тисячі років тому. Споруду (180 метрів завдовжки і 120 метрів завширшки) було зведено між 3000 і 3500 роками до нашої ери. Безцінна знахідка свідчить про існування в Перу цивілізації, яку за розвитком можна порівняти з Південною Азією чи Середнім Сходом того періоду. Однак на даний момент не встановлено, до якої саме цивілізації належить знайдена споруда. А була вона, за словами археологів, місцем для відправлення релігійних ритуалів.

Україну 2—3 березня відвідає делегація фахівців та підприємців Бельгії на чолі з міністром закордонних справ цієї країни Карелом Де Гюхтом ***(Укрінформ)***

Колектив Запорізької АЕС розпочав виробництво вже четвертого з початку лютого мільярда кіловат ***(Укрінформ)***

АКТУАЛЬНО

Домовились про добудову сховища на ЧАЕС

Позавчора міністр МНС Володимир Шандра обговорив з президентом американської компанії «Holtec International» Крісом Сінгхом питання добудови сховища відпрацьованого ядерного палива (СВЯП-2). Це сховище для сухого й довготривалого зберігання в ньому вилучених з реакторів Чорнобильської АЕС пошкоджених тепловидіяючих збірок мало бути введене в експлуатацію ще в 2003 році. Та французький консорціум «Framatome ANP», який вів будівництво сховища, припустився технологічних помилок, і воно залишилося незавершеним.

Консультації з добудови сховища з компанією «Holtec International» ведуться з 2005 року. Вона володіє сучасними технологіями зберігання відпрацьованого ядерного палива та осушення негерметичних тепловиділяючих елементів, споруджує свої об'єкти окрім США в кількох інших країнах світу і має відмінну репутацію.

Під час зустрічі в МНС Кріс Сінгх запевнив, що цього року його компанія проведе ретельний аналіз безпеки побудованої частини сховища і надасть свої висновки Державному комітету ядерного регулювання України, а після схвалення їх триватимуть офіційні домовленості про конкретні терміни завершення будівництва СВЯП-2.

На думку міністра МНС Володимира Шандри, намір компанії прискорити добудову сховища, що пришвидшить процес вивантаження з реакторів ЧАЕС відпрацьованого ядерного палива, — дуже важливий чинник для української сторони.

У зустрічі в МНС взяв участь Посол США в Україні Вільям Тейлор, генеральний директор ЧАЕС Ігор Грамоткін та інші особи.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Відзначили день народження кузена з Житомира

З квітами і шампанським прийшли до пам'ятника Ларіосику в Житомирі шанувальники творчості Михайла Булгакова. Вони вирішили встановити нову традицію — відзначення дня народження цього літературного героя.

Кожен, хто читав твори Булгакова «Біла гвардія» і «Дні Турбіних», пам'ятає цю колоритну постать. Зокрема те, як добирався він одинадцять днів із Житомира до Києва, як у санітарному поїзді, яким їхав, за цей час тричі змінювалася влада, як поцупили в нього чемодан з речами, але залишили чемодан з книгами. А ще —клітку з папугою, яку теж відобразив скульптор на пам'ятнику, з часу відкриття якого ще не минуло й півроку. У творах Булгакова немає дати народження Ларіона Ларіоновича Суржинського, як повністю звати цього кузена з Житомира. Але річ у тім, що в цього літературного героя є цілком конкретний прототип. Це Микола Миколайович Судзіловський, який справді жив у Житомирі. Народився він у лютому 1896 року — тож це був 112 день народження Ларіосика. У три місяці залишився без матері, його прийняла, а згодом всиновила родина житомирян Судзіловських. Микола Судзіловський справді поїхав у грудні 1918 року у Київ до Булгакова, у той самий знаменитий будинок на Андріївському узвозі. Роки дитинства і юності «житомирського кузена» дослідив провідний спеціаліст облдержархіву Руслан Кондратюк. Подальша доля людини, яка стала прототипом Ларіосика, губиться у вирі буремних подій.

— Кожне місто повинно мати свою легенду, — сказав Руслан Кондратюк. — А це пам'ятник і літературному герою, і людині.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото автора.

«Узяти» Брюссель! З таким наміром до столиці Бельгії поїхали наші політичні лідери

ТЕМА

Учора розпочався дводенний робочий візит до Брюсселя парламентської делегації, очолюваної спікером Верховної Ради Арсенієм Яценюком. Уже відбулися і ще відбудуться зустрічі та переговори з очільниками, лідерами та керівниками ЄС, високопосадовцями євроінституцій.

Українські парламентарії також візьмуть участь у 10-му засіданні спільного Комітету з парламентського співробітництва Україна — ЄС, де обговорюватимуться питання взаємодії і співпраці в енергетиці, зовнішній політиці та політиці безпеки, судочинства і зовнішніх відносин. Оскільки дія попередньої угоди збігає днями, учасники діалогу мають відпрацювати документи нового поглибленого договору.

Зважаючи на парламентську кризу в Україні, перед нашими переговорниками непросте завдання — переконати партнерів, що події у Верховній Раді не мають стосунку до прагнення України інтегруватися у євроструктури. Як це вдасться — сказати важко, бо країни — члени ЄС уважно стежать за перипетіями не так боротьби, як прагнення бізнесових кланів усіх політичних сил потягнути більше владної ковдри на себе, та міжпартійних усобиць. Яких висновків вони дійдуть — здогадатися неважко. Принаймні про рівень довіри до своїх візаві та оптимізм щодо швидкої політичної стабілізації у нашій країні відомо: про розчарування розвитком української демократії заявляли очільники низки країн—учасниць ЄС. Принаймні нам дедалі складніше підтримувати у Європі думку про прозахідний курс країни та її демократичність, зокрема, й після запевнень Президента Віктора Ющенка, що, здійснивши дочасні вибори, «Україна блискуче, в демократичному форматі впоралася з парламентською кризою».

Чи зміниться їхнє ставлення до нас — залежатиме від того, які нові варіанти для поглибленої співпраці запропонують українські учасники Комітету з парламентського співробітництва між Україною і ЄС. Тож слід очікувати і гострих дискусій, і, можливо, не дуже сприятливих для нас рішень.

У Брюсселі з робочим візитом перебуває також лідер парламентської фракції Партії регіонів Віктор Янукович. Програма його візиту передбачає, зокрема, участь у роботі Комітету Україна—ЄС та зустрічі з очільниками Євросоюзу. Прес-служба Партії регіонів повідомила про зарезервований час для зустрічі з Генсеком НАТО Япом де Хооп Схеффером: Янукович переконуватиме керівників Північноатлантичного альянсу, що більшість українців не підтримує вступ до НАТО. Лідер ПР має намір особисто висловити позицію партії щодо цього.

Тимчасом представники правлячої коаліції не лише скритикували цей намір, а й висловили сумнів і щодо зустрічі з Генсеком НАТО, і щодо самої можливості порушувати це питання. Принаймні нині, оскільки на порядку денному Комітету з парламентського співробітництва воно не означене. Як і щодо можливого впливу опозиції на перебіг подій.

Проте не слід забувати: практика європейського парламентаризму передбачає щонайактивнішу участь опозиції також і в зовнішніх сферах та щонайпильніший контроль за діяльністю правлячих сил. Днями, коментуючи парламентську кризу в Україні, представники ЄС, зокрема верховний представник ЄС з питань зовнішньої політики та політики безпеки Хав'єр Солана, відзначали необхідність діалогу влади та опозиції в Україні, й те, що український уряд має розвивати конструктивні відносини з нею. Адже демократичні вибори, на їхню думку, показали: населення одержало контроль над політикою — через опозицію. Тож правляча коаліція не може ігнорувати цю демократичну норму.

Чи «візьмуть» наші політичні лідери Брюссель? Так, якщо забудуть про міжусобні війни та подбають про престиж держави. Бодай на тамтешніх теренах.

Валентина ПИСАНСЬКА.

СПОРТ

«Динамо» відзвітувало перед ЗМІ

Футбол. На динамівській базі в Конч-Заспі відбулася прес-конференція за участю функціонерів, гравців клубу і його тренера **Юрія Сьоміна.**

— Як ви знаєте, 8—21 лютого ми перебували на зборі в Марбельї, де провели дуже важливий етап підготовки, — сказав він. — В Іспанії ми зіграли шість спарингів, у яких були задіяні всі футболісти. Вважаю, що навантаження були розподілені рівномірно, і всі мали добру ігрову практику. Тренери отримали інформацію про кожного виконавця.

Якщо говорити безпосередньо про контрольні матчі, то деякі нам удалися, деякі, на жаль, ні. Приміром, ми не дуже переконливо провели останній спаринг проти ірландського клубу «Богеміанс». Щоправда, потрібно враховувати, що ця гра припала на передостанній день іспанського збору, коли настрій у колективі був «валізовим». Утім, я вдячний хлопцям за виявлення характер. Програючи в ході поєдинку, змогли вирвати перемогу.

У Київ ми повернулися трохи раніше наміченого терміну. Насамперед через те, що мали встигнути акліматизуватися й звикнути до українських реалій. Матчі вітчизняного чемпіонату відбуватимуться, на жаль, не на таких ідеальних полях, як в Іспанії. 29 лютого ми зберемося на базі, а наступного вечора вилітаємо до Дніпропетровська.

— Либонь, ознайомлювальний процес закінчено, то вже можете назвати прізвища футболістів, з якими варто попрощатися?

— Скільки можна прощатися? Є група провідних гравців, які вийдуть на поле другого березня. Взагалі в обоймі в нас 16—18 чоловік, які становлять команду. Поки що всі працюють добре. Інша річ, якщо вони самі не захочуть залишатися в клубі...

— Попереду у вас зустріч з лідером чемпіонату України. Що можете сказати про Дніпро», котрий помітно підсилився?

— Я добре знаю Олега Протасова, який чудово виявив себе ще в Греції. «Дніпро» — гідний, сильний суперник і недаремно лідирує в чемпіонаті. До недільної гри ми готуємося дуже ґрунтовно й нікого не боїмося.

— Як розцінюєте шанси команди на чемпіонство? Хто вам може перешкодити домогтися цього?

— Перешкодити можуть і постараються це зробити всі суперники. Однак наші шанси на чемпіонство досить високі. Попри те, що календар маємо дуже складний.

— Цікаво, Юссуф і Михалик уже адаптувалися до гри в центрі оборони, де ви їх використовували останнім часом?

— Так, адже Юссуф здатний зіграти на будь-якій позиції, хіба що не... у воротах. А, може, й там зуміє.

— У центрі півоборони ви волієте використовувати футболістів, які здатні не тільки відбирати м'яча, а й віддати точну передачу...

— Мені хотілося, щоб під руку були такі виконавці. На цій позиції у нас можуть зіграти Гіоане, Корреа і той самий Юссуф. У перспективі ми розраховуємо на Гармаша, Дедечка. До слова, на підході в нас дуже гарна група молодих футболістів.

— Чи підписані контракти з Хачеріді та Годзюром?

— Так. Однак ці ще молоді спортовці поки що не дотягують до основного складу, тому набиратимуться практики в «дублі».

...Після прес-конференції журналістів запросили на відкрите тренування, на якому представники ЗМІ могли переконатися, що динамівці добре підготувалися до другої половини чемпіонату. До речі, матч у Дніпропетровську проти «Дніпра» 2 березня судитиме Андрій Шандор зі Львова.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ВАТ «Укрнафта» вимушено призупиняє реалізацію нафтопродуктів у власній мережі АЗС

З 25 лютого 2008 року відкрите акціонерне товариство «Укрнафта» вимушено призупиняє реалізацію світлих нафтопродуктів у власній мережі автозаправних станцій, яка нараховує 563 АЗС майже в усіх регіонах України. До цього кроку товариство змушує чинне законодавство України, зокрема Закон України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти».

У зв'язку з відсутністю власних переробних потужностей та забороною спрямовувати видобуту нафту на давальницьких умовах для переробки, яка встановлена чинним законодавством України, товариство реалізовує весь обсяг видобутої нафти на комерційних аукціонах.

З метою забезпечення нафтопродуктами власної мережі АЗС до березня 2007 року ВАТ «Укрнафта» закуповувала їх у комерційних структур. Із набранням чинності у 2007 році вищезазначеного закону, - компанія реалізовувала світлі нафтопродукти у власній мережі АЗС комерційних структур за договором комісії, отримуючи за це комісійну винагороду. Нещодавно останні відмовилися надалі надавати нафтопродукти на реалізацію у зв'язку із збитковістю операції, а придбати їх на ринку компанія не може через те, що згідно з вищезазначеним законом у тендері повинні взяти участь не менше трьох учасників. На оголошений тендер з цього приводу не з'явилося жодного учасника.

Наступний тендер оголошено на 4 березня ц. р. Водночас товариством 8 лютого ц. р. подано документи на отримання дозволу Міжвідомчої комісії з питань державних закупівель на проведення закупівлі в одного учасника. До цього часу ні дозволу, ні будь-якого іншого рішення Міжвідомчої комісії не отримано.

Товариство докладе усіх зусиль для того, щоб максимально забезпечити соціальний захист майже 7 тис. працівників, які працюють у мережі АЗС, як це і передбачено Колективним договором ВАТ «Укрнафта».

Прес-центр ВАТ «Укрнафта».

«Пролетарка» залишилася без шахтарів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Господарка будинку каже, що написала скаргу до прокуратури у зв'язку із затримкою зарплати. Прокуратура подала позов до суду. А поки що жінка змушена взяти відпустку — щоб підробити у приватного підприємця. Старенький будинок по вулиці Алтайській, де мешкає родина, — весь у тріщинах і руйнується на очах. «За комунальні послуги не плачено з жовтня, коли нам перестали давати гроші. Погрожують відрізати електроенергію. Боюся, залишимось тоді без світла», — бідкається мати-одиначка.

Її сусідка Валентина Бучок каже, що родина живе дуже бідно, а дев'ятирічний Ярослав постійно хворіє. «Вони часто у мене гроші позичають. Та я й сама приношу, без прохання, бо не можу дивитися. Сім'я сидить голодна. Хліба вдосталь і то не буває. В квартирі холодно. Дитина вітамінів не бачить. Два-три дні походить до школи, потім хворіє. Що йому може дати мати, крім своєї любові?»

Без світла, тепла, води і автобусів. «Так чинили тільки фашисти»

Шахта імені 60-річчя Радянської України перебуває в стадії закриття. Із колективу в 3600 осіб нині тут залишилися близько 130. У коридорах адміністративно-побутового корпусу — темрява: електроенергію відключено. В лазні немає гарячої води, в приміщеннях холодно: не працює котельна. Навіть на роботу і з роботи гірники дістаються хто як може, власним коштом: возити автобусами теж перестали.

— Це останнє вугільне підприємство в Пролетарському районі Донецька, — каже голова профспілкового комітету шахти **Володимир Частікін (на знімку).** — А живуть у районі 100 тисяч осіб. Гірники, які не один рік віддали підприємству, просто не розуміють такого ставлення: чому потрібно закривати шахту з балансовими запасами вугілля 12 мільйонів тонн? Та ще й виділяти на це 76 мільйонів гривень. Так чинили в Донбасі тільки фашисти під час війни.

Колектив підприємства списав стоси паперу, звертаючись до керівників галузі, уряду і країни. Головна претензія гірників — відсутність комплексного плану соціального захисту працівників, які вивільняються. Скласти такий план вимагає стаття 45 Гірничого закону. А проект закриття шахти повинен бути узгоджений з місцевою владою. «Однак Мінвуглепром наказом №360 від 06.09.2007 року, не узгодивши проект з органами місцевого самоврядування, затвердив «Робочий проект ліквідації шахти», проігнорувавши статтю 45 Гірничого закону, — йдеться в одному зі звернень. — У зв'язку з підготовкою до ліквідації підприємства і небажанням Мінвуглепрому вирішувати низку соціальних питань профком ініціював колективний трудовий спір із Мінвуглепромом за 13 вимогами, пов'язаними з порушеннями чинного законодавства і незабезпеченням соціального захисту трудящих під час ліквідації шахти. Прийняті на користь трудового колективу рішення Національної комісії із посередництва і примирення, які

обов'язкові для виконання, штучно затягуються з виконанням із провини шахти і Мінвуглепрому. Більша частина вимог колективного трудового спору не виконана».

— У листопаді минулого року на розрахунковому рахунку шахти було понад 2 мільйони гривень, — веде далі голова профкому. — Грошей цілком би вистачило заплатити поточну зарплату. Однак міністерство не підписало кошторис і наприкінці року відкликало ці гроші. Фахівці з міністерства зажадали негайно звільнити всіх працівників — 130 осіб. Щоб забути про проблеми цієї шахти. Але як можна звільнити всіх? Є водовідливний ланцюжок, шахта відкачує воду. Є матеріальні цінності, які треба охороняти. Плюс комплекс поверхні. Змогли звільнити лише 30 осіб. Потім прокуратура втрутилася, через суди відновили працівників. Але позиція міністерства така: поки всіх людей не звільните, грошей не побачите.

Дуже обурилися люди відповіддю з міністерства, згідно з якою начебто... заборгованості у зарплаті на шахті немає. Крім того, колектив вважає варварськими методи, якими ліквідують вугільне підприємство: знищення будівель і споруд на промисловому майданчику та повне затоплення гірничих виробок, де знаходиться майно на мільйони гривень. Діставати з-під землі обладнання, кабелі, труби тощо автори проекту вважають недоцільним. Чи не тому, що наявність (чи відсутність) певної кількості майна під землею та під водою перевірити неможливо?

Пільги на вугілля — на папері

Торік з шахти вже було звільнено близько 200 осіб, усіх — без згоди профспілкового комітету. Гірники кажуть, що позбавлені соціального захисту. Навіть пільгою на безплатні 5,9 тонни вугілля вже кілька років скористатися неможливо.

Михайло Шинаков, машиніст підземних підйомів:

— На квартирній черзі на шахті перебувають 25 родин. Перший із черговиків став на облік в 1982 році, останній — в 1993-му. Раніше черга була більша, але коли людей звільняли, особові справи передавали за місцем проживання. Хоча відомо, що через райвиконкоми отримати квартиру нереально. Що робити, проблема зовсім не вирішується? Люди просто приречені все життя стояти в черзі. Ми писали до міністерства: допоможіть, виділіть хоча б позики для будівництва житла. І знову ноль реакції.

Тетяна Васильєва, оператор котельної:

— Якби не батьки-пенсіонери, не знаю, що б ми їли. Адже зарплата — мій єдиний дохід. У мене ще дочка мала, в четвертому класі. Живу без чоловіка. На папері начебто багато отримую, а насправді — нічого. А є ж такі родини, де грошей зовсім нема де взяти. Навіть на проїзд до роботи.

Іван Бурлай, теплотехнік:

— Нас хочуть вигнати із шахти, щоб ми нічого не отримали. Ми без зарплати і вугілля сидимо. Люди мерзнуть. А в міністерстві кажуть: не дамо вугілля, вам не належить. Мовляв, коли вуглереструктуризація прийде, вони вам дадуть. Я живу в будинку із пічним опаленням, топлю, чим доведеться. Купуємо вугілля по 550 гривень тонна. А так — дровами головним чином. Свій садок пиляємо.

Володимир Магерамов, колишній працівник шахти, пропрацював тут 23 роки:

— Ось мої чеки за вугілля. 2003 рік: заборгованість, вугілля не отримав. 2005 рік: отримав. 2006 рік: привезли не вугілля, а гірничу масу. Приїздила районна прокуратура. Поїздили селищем, голови почухали. Думали, дадуть вугілля. Де там! 2007 рік: два чеки є, вугілля немає. І нікого це не турбує, крім нас.

«Під бульдозер» чи все-таки на продаж?

«Он сусідня шахта «Донбас» закривалася, то там із-під землі все до останнього болта вийняли, — зауважив один з моїх співрозмовників. — А все тому, що закриттям займається господар — директор шахтоуправління Юрій Баранов. Він одну шахту закриває, на другу людей переводить, туди й обладнання перекидає. Похазяйськи ставиться, а не так, як у нас».

Повноцінній передачі шахти до компанії «Донвуглереструктуризація» заважає те, що майно перебуває в податковій заставі. На думку голови профкому, податківці займають правильну позицію і вважають за необхідне продати будівлю, а не знищувати її. «На поверхні шахти — 83 будівлі, — каже Володимир Частікін. — І всі під молоток, під бульдозер. А чому б сюди не перевести з центру міста якесь виробництво? В центрі площі не вистачає. А наш район — «спальний», уранці люди по дві години чекають у черзі на маршрутку, щоб дістатися роботи. А так були б для нас робочі місця поряд з домівкою».

Зараз шахта імені 60-річчя Радянської України завмерла в очікуванні. За вугільними мірками, підприємство досить молоде: йому ще й 50 немає. А от працівники відчувають себе чи то у «світлому майбутньому», чи то в жахливому минулому. «Я вже п'ятий місяць живу на зарплату дружини, — зізнається слюсар водовідливу Ігор Євдокимов. — Усі свята минули без грошей. Знаєте, як це відчувати? У мене двоє дітей: один син — студент, другий — третьокласник. Весь час про гроші думаю. І вже шість повісток до суду отримав: за затримку комунальних платежів».

Коментар з приводу ситуації на шахті імені 60-річчя Радянської України

Олександр Лук'янченко, міський голова Донецька:

— Якщо на шахті немає розвіданих запасів вугілля, її треба закривати. Рішення було прийняте не сьогодні, а давно і свідомо. Єдине, на чому міська влада наполягала, — щоб був соціальний захист гірників, щоб вирішилися всі питання з працевлаштуванням. Лише торік я написав п'ять чи шість листів з приводу виконання плану закриття шахти імені 60-річчя Радянської України. Відповіді — суто формальні, і більше нічого.

Ліна КУЦ.

Довідка. У стадії ліквідації в Донецькій області перебувають 60 гірничих підприємств, із них — 58 шахт. Фізичну ліквідацію завершено на 28 шахтах. З 1996 року на закриття шахт в області витрачено понад три мільярди бюджетних коштів.

Фото Олексія БУДЬКА.

ТРАГЕДІЯ

Шукали брухт, а знайшли смерть

Троє людей загинуло у селі Зелений Гай Антрацитівського району, що на Луганщині. Копаючи колодязь на приватному подвір'ї, вони натрапили на покинуту виробку колишньої шахти «Христофорівська-2» і вирішили вилучити звідти залишки металобрухту. Причина загибелі людей поки що невідома. За фактом події правоохоронними органами проводиться розслідування, **повідомляє прес-служба МНС України.** До пошуково-рятувальних робіт було залучено підрозділи Державної воєнізованої гірничорятувальної служби Мінвуглепрому.

РЕГІОНИ

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

У мегаполісі з'явиться 400-метрова швидкісна естакада

Її найближчими роками зведуть у Дніпропетровську під час підготовки міської інфраструктури до Євро-2012. Про це заявив міський голова Іван Куліченко, коли разом з главою держави оглядав, як проходить оновлення футбольного комплексу «Металург». Як вдалося з'ясувати, ця естакада з'явиться на одній з центральних артерій міста — на вулиці Чкалова і буде вона заввишки понад сім метрів. Планується, що це розвантажить сусідні вулиці Леніна, Лібкнехта та Артема. Фахівці науково-дослідного інституту «Дніпродіпротранс» уже приступили до розробки проекту унікальної шляхової споруди й не приховують, що це надзвичайно складна та відповідальна «повітряна» автомагістраль, яку вони проектують уперше.

Михайло СКОРИК.

ТЕРНОПІЛЬ

Зібралися молоді вчені

Понад 400 молодих учених із 80 вузів України і семи зарубіжних країн зібралися в Тернопільському національному економічному університеті на науково-практичну конференцію. Їхня мета — напрацювати рекомендації щодо поліпшення розвитку України на шляху до європейської інтеграції. Важливо, що напрацювання талановитої молоді стосуються не лише глобальних проблем, а й цілком конкретних речей. Чимало бізнес-планів, вважає ректор університету, доктор економічних наук, професор Сергій Юрій, можна впроваджувати хоч сьогодні. Вони спрямовані на те, щоб запрацювало виробництво, були створені нові робочі місця, щоб молодь не виїжджала на заробітки за кордон. Триватиме конференція три дні.

Для сиріт обладнають гуртожиток

Розпорядження про це підписав голова Тернопільської облдержадміністрації Юрій Чижмар. У соціальному помешканні, приміщення для якого вже підібрали в обласному центрі, житимуть діти-сироти і діти, позбавлені батьківського піклування віком від 15 до 18 років. Знайдуть тут притулок і молоді люди на три роки старші — колишні вихованці дитячих будинків, будинків сімейного типу тощо. Вони зможуть тут підготуватися до самостійного життя. Утримуватимуть цей соціальний заклад за рахунок коштів обласного бюджету.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Народні депутати України — члени Комітету та колектив секретаріату Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України висловлюють щире співчуття консультанту секретаріату Комітету ПОНОМАРЕНКО Олені Вікторівні у зв'язку з трагічною загибеллю

сина Максима.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 38 (4288)
СЕРЕДА, 27 ЛЮТОГО 2008

Відомий співак Анатолій Мокренко днями презентував власну книжку «Знайти себе» та компакт–диск «Мрії» **(Укрінформ)**

У Миколаєві відкрито всеукраїнську виставку «Весняний подарунок», присвячену міжнародному жіночому дню 8 Березня **(Укрінформ)**

Мова не про привілеї, судді просять відновити свій соціальний захист

ПАРАДОКСИ НАШОГО ЧАСУ

Закон «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» не випадково зумовив серйозний критичний аналіз у фахівців судової гілки влади та в середовищі незалежних експертів–правознавців. Як свідчить аналіз цього закону та дискусія навколо його положень, він у багатьох моментах суперечить нормам нашої Конституції та безпідставно й істотно знижує гарантії соціального захисту суддів і працівників апарату судів. Тож Вищий господарський суд України, зокрема, з метою відновлення гарантій соціального захисту суддів та працівників апарату судів, звернувся в січні до Прем'єр–міністра Ю. Тимошенко з проектом нового закону про внесення змін до деяких вітчизняних законів, своєрідно «підправлених» цьогорічним основним бюджетним документом державотворців. Що призвело до такої категоричної реакції представників суддівського корпусу, яка конкретна мета цього проекту та які його особливості? Як розвиваються події? Роз'яснити ситуацію погодився Голова Вищого господарського суду України **Сергій ДЕМЧЕНКО (на знімку)**.

— Як відомо, приписами норм законів для окремих категорій фахівців встановлено певні соціальні гарантії, що є складовою конституційного права громадян на соціальний захист, а також юридичними засобами здійснення цього права. Частиною третьою статті 22 Конституції України заборонено звуження змісту та обсягу наявних прав і свобод.

Водночас Законом України від 28 грудня 2007 року № 107-VI «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (далі — закон України від 28 грудня 2007 року № 107-VI) було внесено, зокрема, зміни і доповнення до законів України «Про статус суддів», «Про судоустрій України» та «Про державну службу», якими знижено гарантії соціального захисту суддів та працівників апарату судів. Це вочевидь неправомірні дії, адже Конституція України з метою забезпечення права громадян на судовий захист, здійснення правосуддя неупередженим судом закріпила у статті 126 положення, згідно з яким незалежність суддів гарантується Конституцією, законами України. Такі гарантії встановлено у Законі України «Про статус суддів» та у Законі України «Про судоустрій України», вони мають конституційний зміст і разом із гарантіями, визначеними положеннями Конституції України, становлять єдину систему гарантій незалежності суддів.

— Сергію Федоровичу, чи виникали якісь колізії в цих питаннях раніше? Чи розглядалися вони належним чином?

— Так. Стосовно гарантій забезпечення незалежності суддів, які знижено внаслідок внесення до законодавчих актів України змін, передбачених законом України від 28 грудня 2007 року № 107-VI, Конституційний Суд України не раз висловлював правові позиції, зокрема у своїх рішеннях від 24 червня 1999 року (справа про фінансування судів), від 20 березня 2002 року (справа щодо компенсацій і гарантій), від 1 грудня 2004 року (справа про незалежність суддів як складову їхнього статусу), від 1 грудня 2004 року (справа про зупинення дії або обмеження компенсацій і гарантій), від 11 жовтня 2005 року (справа про рівень пенсії і щомісячного довічного грошового утримання), від 18 червня 2007 року (справа про гарантії незалежності суддів). Характерно, що в останньому із наведених рішень висловлена також правова позиція Конституційного Суду України стосовно соціальних гарантій працівників апарату судів та недопущення погіршення їх матеріального забезпечення порівняно з іншими категоріями державних службовців апаратів законодавчої та виконавчої влади.

Відзначу також: у рішеннях Конституційного Суду України від 1 грудня 2004 року та від 18 червня 2007 року наголошується, що норми Закону України «Про статус суддів» про матеріальне і побутове забезпечення суддів, їх соціальний захист не можуть бути скасовані чи знижені без відповідної компенсації. Надання суддям передбачених цим законом компенсацій і гарантій не може ставитися у залежність від грошових доходів суддів і тим самим не можуть знижуватися гарантії їх незалежності. Ураховуючи наведені в цих рішеннях правові позиції щодо згаданих норм Конституції України та законів України, стає очевидно, що внесені Законом України від 28 грудня 2007 року № 107-VI зміни до Закону України «Про статус суддів» є проявом свідомого нехтування Конституції України.

Аналогічним чином це стосується також внесених законом України від 28 грудня 2007 року № 107-VI змін до статей 123 і 130 Закону України «Про судоустрій України», якими скасовано прирівняння з матеріального забезпечення працівників апарату судів до відповідних категорій державних службовців виконавчої та законодавчої влади. При цьому не взято до уваги, що передбачений статтею 6 Конституції України поділ державної влади на законодавчу, виконавчу і судову означає лише поділ функцій і відповідних повноважень між трьома гілками влади всередині єдиної державної влади. Працівники апарату судів перебувають на службі в державі і повинні мати не нижчий статус щодо матеріального та соціально-побутового забезпечення порівняно з працівниками апарату виконавчої та законодавчої влади. Адже частина перша статті 24 Конституції України встановлює принцип, згідно з яким громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Тому, з огляду на наведені у рішенні Конституційного Суду України від 18 червня 2007 року правові позиції стосовно статей 123 і 130 Закону України «Про судоустрій України», внесені законом України від 28 грудня 2007 року № 107-VI зміни до цих статей Закону України «Про судоустрій України» також суперечать положенням Конституції України.

— Отже, Вищий господарський суд України розробив проект закону з метою відновлення гарантій соціального захисту суддів і працівників апарату судів та направив його Прем'єр-міністру України. Які ж основні резони цього документа?

— Оскільки є нагальна потреба у відновленні гарантій соціального захисту суддів та працівників апарату судів, що були порушені внаслідок внесення законом України від 28 грудня 2007 року № 107-VI змін до законів України «Про статус суддів», «Про судоустрій України» та «Про державну службу», наш проект передбачає відновлення норм законів України «Про статус суддів», «Про судоустрій України», «Про державну службу», які існували до прийняття закону України від 28 грудня 2007 № 107-VI. По суті, ми намагаємося виправляти допущені порушення Конституції України.

— Наведіть, будь ласка, один-два приклади, про що, власне кажучи, йдеться?

— А йдеться, до прикладу, про щомісячне довічне грошове утримання суддів у відставці. Відповідно до Конституції і законів України однією з важливих гарантій незалежності суддів є досягнутий у країні рівень їх матеріального і соціального забезпечення, у тому числі при виході у відставку, яке надає держава за рахунок бюджетних призначень на утримання і функціонування судів.

Ще раніше Законом України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» без погодження із судовою владою і всупереч Закону України «Про статус суддів» та постанові Верховної Ради щодо порядку набрання ним чинності був змінений порядок призначення і виплати щомісячного довічного грошового утримання суддям у відставці, який існував протягом багатьох років і себе виправдав, оскільки був прозорим, зрозумілим, зручним і діяв як важлива гарантія незалежності суддів.

Питання правомірності передачі функцій призначення і виплати щомісячного довічного грошового утримання Пенсійному фонду України 18 червня 2007 року було розглянуто Конституційним Судом України за поданням Верховного Суду України і постановлено рішення про неконституційність відповідних норм Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік».

Зважаючи на неправомірність таких змін, Вищий господарський суд України утримався від передачі документів Пенсійному фонду України, який, в свою чергу, на виконання рішення Конституційного Суду України скасував затверджений ним Порядок призначення і виплати щомісячного довічного грошового утримання суддям у відставці.

Протягом 2007 року виплати суддям у відставці здійснювалися за окремими дорученнями Кабінету Міністрів України Державному казначейству, для чого Вищий господарський суд України повинен був систематично звертатися з відповідними клопотаннями, при цьому постійно порушувалися строки виплат на декілька місяців, що спричиняло справедливі нарікання суддів у відставці.

З метою суворого додержання норм чинного законодавства і приписів Конституційного Суду України, який у своєму рішенні зазначив, що грошове утримання суддів у відставці не є пенсією і не може виплачуватися за рахунок коштів Пенсійного фонду, а є обов'язком держави з утримання суддів за рахунок бюджетних коштів, ми вимагаємо розв'язати штучно створену проблему та вжити заходів до матеріального забезпечення суддів у відставці згідно з рішенням Конституційного Суду України і законодавством, що діяло до прийняття бюджету на нинішній рік.

Показово, що в цьому питанні (яке перетворилося у нас, справді, на штучно створену проблему) міжнародна спільнота вже давно визначилася і, з огляду на статус суддів, вимагає від держав, щоб винагорода суддів відповідала їхній професійній гідності та відповідальності, яку вони беруть на себе, та гарантувалася законом.

Другий приклад суб'єктивного та неправового підходу — уже з боку Кабміну. Свого часу, у 2005-му, кількома його постановами з питань оплати праці суддів визначено, що в основу посадового окладу судді покладено розмір мінімальної заробітної плати. Одночасно з цим іншими постановами Кабміну від того-таки 2005 року «передбачено», що розміри посадових окладів суддів встановлюються виходячи з розміру мінімальної заробітної плати 332 гривні і в подальшому, в разі підвищення мінімальної зарплати, перерахунок не провадиться. Тобто передбачене статтею 78 Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» поетапне збільшення розміру заробітної плати не призводить до збільшення розміру заробітної плати суддів. Тому, враховуючи постійне зростання цін на товари та послуги, інфляційні процеси, реальний життєвий рівень суддів невпинно знижується. Дивний парадокс нашого життя: зарплата для суддів виявилася чомусь «замороженою» на рівні четвертого кварталу 2005 року.

Ця абсурдна ситуація теж чітко пояснена нами Прем'єр-міністру — з метою вжиття відповідних заходів щодо її виправлення шляхом внесення відповідних змін до урядових постанов №№ 865, 1243, 1309, 1310. Адже очевидно, що заборона перерахунку посадових окладів суддів не узгоджується із наведеними вимогами Конституції та законів України, а також із рішеннями Конституційного Суду України щодо гарантій незалежності суддів.

— Сергію Федоровичу, ви доказово переконали, що проблеми виникли, хоч і штучно та незаконно, але досить серйозні. І вимагають пильної уваги «державних мужів». Чи є вже якась реакція на звернення суддівського корпусу з цього приводу?

— Реакція з'явилася. Однак надзвичайно дивна, м'яко кажучи. Ми, образно висловлюючись, наступаємо знову на ті самі граблі. Прийнято Постанову Кабінету Міністрів України від 16 січня 2008 року № 19 «Про внесення змін до Постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2005 року № 865», якою зафіксовано позиції стосовно оплати праці та щомісячного грошового утримання суддів. Факт є факт. Однак вона не розв'язує всіх наявних проблем, зокрема нехтує рішення Конституційного Суду з приводу актуальних проблем суддівського корпусу. Тому судді вимушені й далі домагатися справедливого розв'язання фінансових проблем, котрі свого часу були юридично вирішені й зафіксовані у відповідних законах. Однак неправомірно скасовані. Ця абсурдна ситуація триває. До речі, зустрічі й переговори з фінансистами та іншими причетними до цього службовими особами у Верховному Суді виявилися поки що безплідними, не дали очікуваного результату. Складається враження, що вітчизняних суддів, особливий статус яких у державі закріплений Конституцією України, дехто із «власть імущих» навмисне принижує, позбавляючи гарантованого соціального захисту. Забуваючи чи нехтуючи навіть рішення Конституційного Суду України щодо того, що в даній ситуації мова йде не про якісь привілеї суддям, а про гарантований державою матеріальний та соціальний захист їх незалежності, спрямований на забезпечення належних умов для здійснення незалежного правосуддя.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про нагородження С. Демченка орденом князя Ярослава Мудрого

За значні особисті заслуги у розбудові правової держави, реформуванні судової системи, багаторічну плідну діяльність та з нагоди 65-річчя від дня народження **постановляю**:

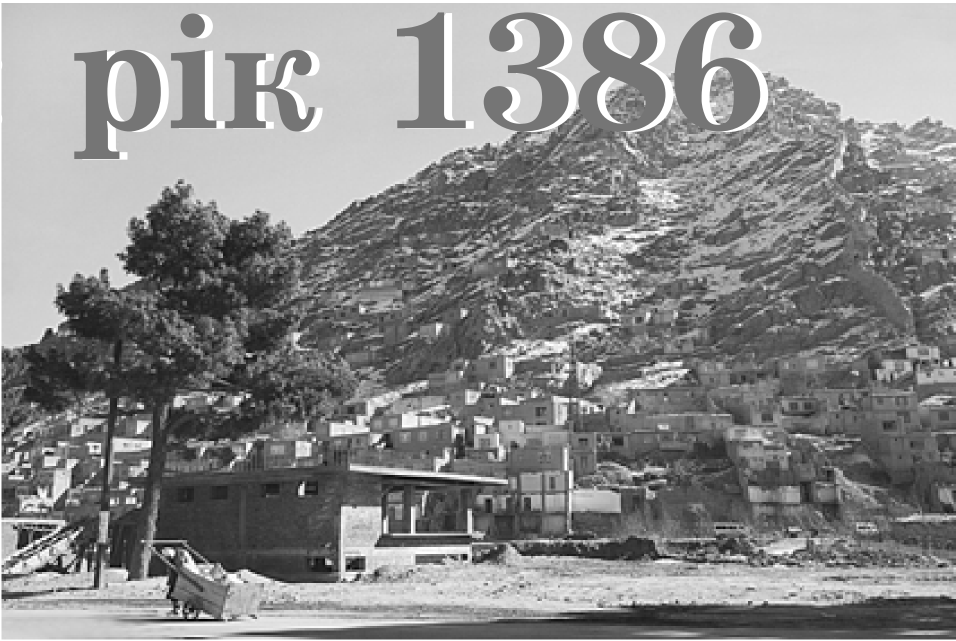
Нагородити орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня ДЕМЧЕНКА Сергія Федоровича — Голову Вищого господарського суду України.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 21 лютого 2008 року.
№ 151/2008.

Зарплата для суддів виявилася чомусь «замороженою» на рівні четвертого кварталу 2005 року

Афганістан: рік 1386

ІЗ КАБУЛЬСЬКИХ НОТАТОК

Особливості «західного» менталітету з місцевим ухилом

Усманові ще немає тридцяти. Він неприховано хизується своєю «просунeністю» порівняно з багатьма земляками, бо вважає себе прогресивною людиною із західним менталітетом і за кожної нагоди наголошує, що довго жив за кордоном. Як з'ясувалося, «західність» він здобував у... Росії та Ірані: племінника офіцера, що служив прокомуністичному режимові, посилали вчитися до Росії, в Бєлгород, і він прожив там десять років. Дотепер із захопленням згадує про свою вчительку російської мови Жанну Іллівну і навіть збирався передати через мене їй презент. Дізнавшись, що Бєлгород розділяє з Україною кордон, спасибі, благородно відмовився від моїх поштових послуг.

Усман справді непогано знає російську і був добрим гідом по Кабулу (він навіть готовий був відвезти мене до священного Мазарі-Шарифа, міста не тільки визначних афганських пам'яток історії та культури, а й важливого для нас, бо там «поховано дуже значну особу з ваших — племінника Адама». Єдине, від чого відразу і навідріз відмовився, це від подорожі на Південь: «Може, вас і залишать, а мені відріжуть голову, як моїм друзям».

Конфуз трапився, коли я брала інтерв'ю в керівництва нижньої палати афганського парламенту. Оскільки мій помічник мало знався на політичних термінах, очевидно, Жанна Іллівна не передбачала таких перспектив у житті свого учня, структура законодавчого органу в перекладі Усмана мала такий вигляд: «кімната на першому поверсі», «кімната на другому поверсі». На якийсь час я краще розуміла пояснення мовою дарі, ніж переклад з неї. «Почекайте, — кажу, — який поверх, яка кімната? Йдеться про верхню і нижню палати...» «Добре,— погодився мій тлумач, — маленька палатка і велика палатка збираються...»

На щастя, і мій співрозмовник зрозумів, що ми з Усманом зашпорталися між габаритами «палаток»: він перервав розповідь і попросив секретаря знайти когось із парламентських знавців російської мови. Доки тривали пошуки, ми із заступником голови «нижнього поверху» чемно всміхалися одне одному і синхронно розкланювалися, наче на прийомі в японському посольстві. Душевне інтерв'ю виходило. Коли прийшов Хамід, працівник апарату, колишній випускник Київського університету імені Тараса Шевченка, його «землячка» від відчаю заповнювала вимушену паузу поясненням різниці між «ташакор» в російському й українському еквіваленті. Одне слово, «дякую» за терплячість.

До речі, придбаний за кордоном менталітет не заважає Усманові ставитися до «жіночого питання» суто «по-старосвітськи». Зізнавшись, що його дружина, двоюрідна сестра, між іншим (шлюби між близькими родичами тут не тільки не забороняються, а й заохочуються), йому не пасує за рівнем розвитку — вона ж ніде, крім Афганістану, не бувала, мій прогресивний перекладач несподівано обурюється «дурною звичкою» дозволяти жінкам користуватися мобільним зв'язком. «Я своїй дружині заборонив мати мобілку». — «Чому?» — «Їй заважатимуть дзвінками, відволікатимуть розмовами...» — «А чим вона займається, що відволікатимуть?» — «А нічим. Нічого не робить, сидить удома, як жінка...» Дуже зручна у побуті річ — ця «західна вища ментальність» з місцевим ухилом...

Нині в більшості афганських чоловіків «удома сидить» по одній дружині. Багатоженство не заборонено, та економічна ситуація не сприяє полігамії, адже кожну нову обраницю треба утримувати не гірше, ніж старшу. Тому розкіш мати кількох дружин може собі дозволити, як сказав один чоловік, «лише феодал», тобто людина з добрим достатком.

Ще одна особливість — за останні роки багато жінок наважилися попрощатися з паранджею, помінявши її на хустки. Особливі сміливиці навіть кокетливо виставляють на огляд половину голови. Кажуть, на перших порах правовірні чоловіки плювалися і обзивали модниць не дуже гречними епітетами, інші, не такі зациклені на звичаях, з цікавістю оглядали «оголених» співвітчизниць, наче ті дефілювали не по брудній бруківці, а по подіуму. Нині звикли. Тим паче що дами з вищого світу взагалі «тусуються» на вечірках і концертах простоволосими. Це, звичайно, столичне враження. Провінційні жінки, особливо на Півдні, навряд чи дозволять собі таку сміливість. І справа не тільки в контролі талібів над цнотою ісламської жінки. Батько, чоловік чи брат, запевняють, просто вбив би порушницю «протоколу», бо тут уже перемагають звичаї, а не чужі менталітети.

Робота парламенту — це вже досягнення

У вересні 2005 року в Афганістані відбулися парламентські вибори. Так після 32 років перерви в країні відновилася робота законодавчого органу — Національної ради.

Фото з газети «Кабульський тижневик».

У нижній палаті (Вулусі джирга) 249 депутатів, із них 67 — жінки. Вибори відбулися за мажоритарною системою в усіх 34 провінціях. У верхній (Мішану джирга) — 102 депутати: дві третини з них обираються в провінційних та повітових радах і одна третина призначається президентом країни за чіткою квотою — стільки-то жінок, стільки релігійних, політичних діячів, учених... Як запевнив секретар парламенту Абдулсаттар Хавасі **(на знімку внизу)**, до Національної ради обрали найрозумніших людей Афганістану: «Вони репрезентують різні партії, але насамперед інтереси всього народу». Політично-ідеологічний спектр депутатського корпусу справді доволі широкий (в Афганістані зареєстровано понад 80 партій): від колишніх талібів і нинішніх ісламістів до колишніх комуністів. Більшість мандатів опинилася в руках колишніх моджахедів.

У нижній палаті парламенту створено 18 постійних комісій, частина з них за назвою відповідають українським аналогам — з міжнародних справ, фінансів, бюджету, банківської діяльності, а деякі для нас геть «екзотичні», як, наприклад, у справах жінок. Вулусі джирга за регламентом працює дев'ять місяців, розбитих на дві сесії, після кожної у депутатів півторамісячні канікули. Відпочити їм не зайве, адже впродовж сесії вони мають шестиденний робочий тиждень: у понеділок, середу і суботу — пленарні засідання, у вівторок і неділю (в Афганістані вихідний день — п'ятниця) — робота в комісіях і в четвер — зустріч з виборцями. Я сама бачила, як у спеціальному приміщенні на своїх обранців чекали «ходоки» з гірських районів: з обвітреними обличчями, запаленими очима і якимсь відстороненим виглядом, наче чекали не на вирішення справ, а відпочивали перед майбутньою дорогою назад.

До речі, бути депутатом, хоч і престижно за статусом і зарплатою (вона, як на тутешні масштаби, просто вражає — 1200 доларів на місяць, це не 5 доларів середньої пенсії і навіть не 200 місячної платні для чиновників апарату), але небезпечно. Парламентарії — такий самий бажаний об'єкт для терактів, як вищі військові та поліцейські чини. Недаремно закон передбачає для кожного з них по два охоронці, а нині йдеться про збільшення цієї кількості принаймні вдвоє.

Заступник секретаря Мохамад Салех Салджукі наводить статистику депутатської активності. За два роки їм надійшло на розгляд 170 законопроектів, 56 вони вже ухвалили. Серед них — закони про пресу, політичні партії, демонстрації і протести, поліцейську реформу, мінеральні добрива, охорону здоров'я. Під час нинішньої сесії депутати мають намір ухвалити закони про держслужбовців і протидію корупції, а також внести поправки до закону про боротьбу з наркозагрозою. Ще одне завдання — розглянути можливість проведення дострокових парламентських виборів, об'єднавши їх задля економії коштів з черговими президентськими. Більшість парламентаріїв заради бюджету начебто згодні добровільно відмовитися від цілого року владних повноважень.

Питаю про відносини між більшістю й опозицією. Пан Салджукі не приховує: інколи в запалі дискусій депутати кидають один в одного пластиковими пляшками з водою, але не використовують як аргумент блокування роботи парламенту. Цілком випадково, звісно, але саме в цьому місці він відволікся на пропозицію: було б добре, якби я через газету запропонувала українським депутатам обмінятися з афганськими колегами досвідом парламентської роботи. Все-таки він багатий порівняно з їхнім. Прохання, звичайно, передаю, але їхню «Верховну Раду» шкода. Там навіть не підозрюють про багатство нашого досвіду, особливо на нинішньому етапі: пляшки з водою — це як помах пальця перед боксерським кулаком.

У парламенту непрості стосунки з виконавчою владою і президентом, хоча про це розповідають дуже ухильно. Відомо, що торік відбулося кілька гучних конфліктів між сторонами: депутати зажадали відставки міністрів зовнішніх справ та у справах біженців і репатріантів через їхню незадовільну роботу, але Карзай на такий крок згоди не дав. Також не одержали вотуму довіри в парламентаріїв голова Центробанку та один із членів Верховного суду. Але й тут натрапили на опір президента, що призвело до нового протиріччя.

Політологи у відвертих розмовах стверджують, що парламент, як і глава держави, не самостійний у своїх діях, бо здебільшого виконують побажання США. Тому й депутатські протести проти певних рішень виконавчої влади такі мляві. Проте в інтерв'ю голова Національної ради Юнус Канoні рішуче не погодився з такою оцінкою. Принаймні в тій частині, що стосується законодавчого органу. «Неправильно порівнювати молодий афганський парламент з парламентами інших країн, — наголошує він. — Уже є великим досягненням, що політики різного ухилу зібралися в одних стінах. А протиріччя між законодавчою і виконавчою владою свідчить про те, що парламент в Афганістані є порівняно новим явищем...»

Пан Канoні побіжно заперечив і прив'язку рішень парламенту до вказівок з Вашингтона: наприкінці минулого року депутати подали на розгляд президентові свою стратегію зі стабілізації військово-політичної ситуації в країні. Її суть — гарантом стабільності в Афганістані мають стати власні сили безпеки, а не «позичені». Депутати також висловили свою «окремішню» думку про фактори, що мають іноземне і похідне від нього внутрішнє походження: делікатно кажучи, вони не зовсім позитивно впливають на ситуацію в країні.

Свобода слова є. Смертна кара також

Нещодавно афганського журналіста Саєда Камбакхшу засудили до смертної кари. Це викликало велике збурення в середовищі його колег і міжнародних правозахисників. Місія ООН зі сприяння Афганістану закликала судову владу переглянути вирок, оскільки він «підриває засади правосуддя в країні, що оголосила про свою відданість універсальним принципам прав людини».

У парламенті впевнені, що після такого резонансу надто суворий вирок пом'якшить апеляційна інстанція, хоча й не вважають вчинок журналіста зовсім безневинним. Як запевнив заступник секретаря нижньої палати, в Афганістані немає цензури і панує свобода слова. Єдина засторога — вона виписана і в Конституції, і в законі про пресу — не виступати проти найсвятішого для кожного мусульманина — релігії. Саєд порушив це правило, надрукувавши зібрані в Інтернеті матеріали про роль жінок в ісламському суспільстві. Його звинуватили в поширенні матеріалів, що ображають іслам. Здається, навіть за найповнішої свободи слова ця стаття може бути пасткою для необачного вільнодумця.

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК У № 37 ЗА 26 КВІТНЯ.

ХХХ

Я повернулася з Афганістану «одним шматком». Відрядження як відрядження. Тільки не полишає відчуття, що цей «шматок» виринув з товщі століть. З холоду столичних вулиць, із заметених доріг Півночі, із гарячого від воєнних сутичок Півдня. Від дітей, які жадібно хапають привезені мною карамельки «Рошену», від посинілих рук, що з-під брудно-блакитної паранджі тягнуться за афгані. Від древнього народу, який десятиліттями зіштовхують лобами у братовбивчій війні. Від країни зі стародавніми пам'ятками культури, що може і повинна жити достойно навіть у своєму 1386 році....

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото автора.

Як повідомив керівник Союзу птахівників України Олександр БАКУМЕНКО, півтори тисячі тонн контрабандного м'яса, затриманого Службою безпеки України разом із прикордонниками та працівниками Західної регіональної митниці, виявилися зараженими різними інфекціями

Нова ціна на імпортний газ може зупинити найбільші хімічні підприємства

стор. 11

КОМЕНТАР

Посівна на тлі загального подорожчання

У Криму вже сіють. Саме на півострові зазвичай і починаються весняно-польові роботи. А з огляду на потепління наприкінці лютого, найімовірніше, посівна через тиждень-другий пошириться на поля всієї країни. Варто зазначити, зима для аграріїв була вдала, більшість посівів озимих у доброму або задовільному стані. Нинішнього року, повідомляють у Міністерстві агрополітики, яровими культурами буде засіяно ні багато ні мало — 15,8 мільйона гектарів.

Вирощений врожай буде як ніколи дорогим, а тому — прибутковим для сільгоспвиробників. Продовольча пшениця вже коштує близько 300 доларів і, з огляду на світові тенденції, треба очікувати подальшого подорожчання хлібних культур. Адже Україна стоїть на порозі вступу до Світової організації торгівлі. Слово лише за парламентом, який має ратифікувати протокол. Тоді уряд не зможе обмежувати, як торік, експорт зернових, щоб не допустити дефіциту хлібних культур на внутрішньому ринку й, отже, подорожчання паляниці. А це означає: ціни на пшеницю ще більше підтягнуться до світових.

Звичайно, агровиробникам такі розклади на руку. Але рано ділити шкуру невбитого ведмедя. Для того, щоб казати про доходи від пшениці, потрібно її спочатку виростити й зібрати. Зробити це буде дорожче, ніж торік. Адже слідом за цінами на сільгосппродукцію злетіла й вартість ресурсів — не тільки насіння, а й добрив, засобів захисту рослин. Підраховано, що для проведення весняно-польових робіт у масштабах країни аграріям необхідно 18,9 мільярда гривень. Теж своєрідний рекорд. І тут не варто забувати, що минулого року багато господарств постраждали від посухи. Такі навіть насіння для сівби змушені будуть купувати й, скоріше за все, «заощадять» на дорогих добривах або засобах захисту рослин.

Державі начебто це ні до чого — контролювати за якою ціною йдуть в агросектор солярка або добрива. Як тут виробникам ресурсів учергове не скористатися ситуацією — ціни на зерно зросли, чому б не заробити. І причина подорожчання навіч — недешевий газ. Так, газ подорожчав майже на 40 відсотків, і його складова у виробництві тієї ж аміачної селітри досить велика, але це не означає, що вдвічі зросла собівартість добрив, і економічно виправдані нинішні ціни на вітаміни полів.

Це може позначитися вже під час збирання врожаю. Мінімум добрив дасть змогу зібрати по 20—25, ну на родючих чорноземах 30 центнерів колосових з гектара. А не по 40—50. У Мінагрополітики, до речі, визрів черговий, досить оптимістичний прогноз. Там пророкують, що буде зібрано 40 млн. тонн зернових проти 29,5 млн. минулого року. А Віктор Ющенко вирішив навіть: буде 50 мільйонів. Але якщо припустити фантастичне, що Президент матиме рацію, зерно історія в іншому. Собівартість вирощеної тонни колосових також виявиться рекордною, а отже, рекордними будуть і ціни на прилавках хлібних магазинів.

Галина КВІТКА.

На голодному пайку

Аби забезпечити себе сировиною, м'ясокомбінатам доводиться відроджувати закинуті ферми

У Бахмацькому районі великої рогатої худоби майже 22 тисячі 300 голів. Фактично стільки може переробити за рік підприємство ТОВ «Бахмачм'ясо», яке з допомогою інвесторів останнім часом нарощує виробництво. Зрозуміло, один район не може забезпечити такий зростаючий «апетит» переробного підприємства. Адже у загальній кількості поголів'я великої рогатої худоби Бахмацького району великий відсоток становлять корови, нетелі, телята на відгодівлі. Отже, аби завантажити роботою підприємство, необхідно мати надійні джерела постачання сировини з інших місцевостей.

Зазначимо, що у цій справі не все так просто. Скажімо, нині з цих причин зупинився на невизначений період великий Новгород-Сіверський м'ясокомбінат. Водночас ТОВ «Бахмачм'ясо» шукає і знаходить бичків у Сумській, Полтавській, Київській та Чернігівській областях.

На цьому «полі» працюють ще 12 гравців — чернігівських м'ясопереробних підприємств. Тому час від часу статистика змінюється: одного місяця у Бахмач завозять 1600 бичків, а іншого — менше, бо конкурентам вдалося попрацювати краще. Як стабілізувати становище, аби сировина надходила регулярно і ритмічно?

Не секрет, у приватному секторі Чернігівщини поголів'я худоби з кожним роком зменшується. Хоча нині і стало вигідно тримати корівку, але меншає їх власників. Багатьом селянам похилого віку не під силу вже доглядати худобу. А пенсіонери у нинішніх реаліях домінують на селі.

Ця ситуація стала приводом для розробки майбутньої стратегії ТОВ «Бахмачм'ясо».

— Сьогодні власники-інвестори нашого переробного підприємства вирішили відродити кілька ферм на території Чернігівщини, — повідомив директор ТОВ «Бахмачм'ясо» Володимир Глушко. — Нині вивчаються можливості сільгосппідприємств округи для вкладення інвестицій. У 2008 році ми вже матимемо підпорядковані відгодівельні комплекси на 5000 і більше голів великої рогатої худоби. За п'ять наступних років у нас будуть надійні джерела постачання сировини.

Організація власної відгодівлі бичків дасть змогу м'ясопереробному підприємству працювати прогнозованіше. Це стане поштовхом до відродження кількох сіл. Адже відгодівельні комплекси забезпечать роботою не одну сотню селян.

Крім цієї позитивної тенденції, у цій сфері намітилася ще одна. Останнім часом на Чернігівщині ціни на худобу, продану переробним підприємствам, збільшились на 40 відсотків. Водночас вартість продукції м'ясокомбінатів зросла до 10 відсотків. Можливо, переробники зайнялися таки вдосконаленням технології виробництва, здійснили низку заходів для зменшення енергозатрат, і завдяки внутрішнім резервам змогли значно додати в роботі?

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: до 15 видів високоякісних ковбас «зі справжнього м'яса» виробляють у Бахмачі.

Фото автора.

ПИТАННЯ РУБА

Чи потрібні

У селах чимало трактористів та комбайнерів уже давно без роботи,

Декілька місяців тому почула історію одного хлопчини, котру ніяк не можу забути. Із сиротинця його направили на навчання в ПТУ аграрного спрямування. Можливо, цей заклад нині має іншу, моднішу назву. Але варто було лише глянути на хлопчаків, які з цигарками у руках тулились на задньому подвір'ї, на старі зубожілі приміщення, вуличний туалет, що не витримує ніякої критики, щоб зрозуміти: бурса є бурса.

Основний контингент — сільські діти з найбідніших родин. Та ще — інтернатівські. Відшукати серед них тих, хто прийшов сюди за покликанням, — завдання не з простих. Багатьом і навчання це не потрібне, і робота в селі — також.

Перспектива — але далека

А у того хлопчини просто не було іншого вибору: держава гарантувала тут гуртожиток, стипендію і ще харчі. Сироті вередувати не доводиться.

Провчившись, здобув спеціальність тракториста. А що далі? Кому потрібен тракторист, котрий, маючи диплом, навіть не сидів за кермом трактора — ну не було на чому вчитись в училищі. По селах і свої механізатори та комбайнери вже без роботи. Дорослі чоловіки давно втратили кваліфікацію і надію на те, що сядуть колись за кермо. А що говорити про новоспеченого тракториста з бурси?

На щастя, знайшлись добрі люди, котрі допомогли усіма правдами та неправдами піти на навчання до іншого училища. Слізно просили не називати куди. Бо ж усі державні пільги на безкоштовне навчання хлопчина начебто вже використав. Отож і довелось директору нового ПТУ закрити на все це очі, підробляти якісь довідки — жаль хлопчину, непоганий, до знань тягнеться. Та й у житті йому немає більше на кого надіятись, як на свої руки.

Уся ця історія ще раз прокрутилась у голові, коли довелось бути присутній на великій обласній конференції, присвяченій проблемам аграрної профорієнтації молоді. Зібрання було представницьке: і влада, і керівники сільгоспформувань, і освітяни — всі разом мали придумати, як навернути молодь до села, де знайти тих, хто стане висококласними фермерами, трактористами, комбайнерами, агрономами...

Говорили багато і правильно. І про те, що дитину змалечку потрібно привчати любити землю. І що в сільській школі повинна бути своя ділянка, де має вся городина вирости. І про господарства, які мають замовляти спеціалістів. І що зарплата у них повинна бути висока. І різні стимули до праці...

А потім розійшлись і майже кожен подумав: ой, не скоро все це буде.

Чому так? Та тому, що важко готувати спеціалістів для галузі, котра сама не знає, що з нею буде завтра. На яких уроках і з якого класу потрібно розповідати дітям про любов до землі, про необхідність вибрати сільську професію, коли перед очима гіркий приклад батьків, розбиті колишні ферми, зруйновані господарства.

Коли агітує саме життя

— У нас немає безробіття. І проблем із кадрами також, — гордо сказав керівник сільгоспкооперативу «Промінь» із Красилівського району Володимир Ковальчук. Але потім додав: «Шкода, таких господарств в області ледь півтора десятка набереться».

За більш як 45-річний стаж свого головування Ковальчук добре знає, що таке кадровий голод. Бо ж молодому керівникові свого часу доводилось розпочинати з господарства, де півроку не було керівника. Гірше в районі годі було знайти. Так ось тоді розпочали з того, що кожного року з десяток людей відправляли на навчання. Вчили за кошти господарства. Потім далеко не всі повертались до рідного дому, але кількість все одно з часом перейшла в якість.

Нині господарство обробляє 6,5 тисячі гектарів своїх та орендованих земель, утримує понад 4 тисячі голів худоби (такого стада в області більше не знайдеш). І все це робиться руками чотирьохсот працівників господарства, майже половина яких — молодь до тридцяти років. Директор місцевої школи підтверджує: за декілька останніх років три десятки випускників залишилися працювати в господарстві механізаторами, водіями, тваринниками. На закордонні заробітки з кооперативу поїхала... одна людина.

І агітувати нікого особливо не доводиться. Агітує саме життя. Стиль роботи господарства. Прибутки, які воно заробляє — торік реалізація продукції становила 16 мільйонів гривень — і якими ділиться зі своїми людьми.

Такі приклади — як перлинки дорогоцінного досвіду, котрі непросто відшукати серед моря сільської безнадії та безперспективності. Якщо підрахувати, в області майже третина старшокласників охоплені профільним навчанням. Освітяни з гордістю рапортують, що це третій показник у державі. Четверта частина ліцеїв — аграрного спрямування. Понад чотири десятки шкіл мають профільні класи з біолого-хімічним, біолого-фізичним та агрохімічним спрямуванням. Якщо додати до цього, що 87 відсотків сільських шкіл мають свої навчально-дослідні ділянки, декілька сотень гектарів ягідників, садів, парники, теплиці, пасіки і міні-ферми, може скластися враження, що кроку не ступиш, не натрапивши на юного аграрія, котрий з часом переростає у висококласного сільського спеціаліста.

А насправді реалії інші. Ті господарства і компанії, котрі стають на інтенсивний шлях розвитку землеробства і тваринництва, кадровий голод відчува-

Під час розподілу бюджетних дотацій імовірні зловживання

НАМІРИ

Чи допоможе адаптуватися наша держава вітчизняним аграріям до СОТівських правил гри — питання. І цього року Кабмін планує надавати сільгоспвиробникам бюджетні дотації. Очікується, урядом буде затверджено порядок використання бюджетних коштів на програми державної підтримки агропромислового комплексу. У переліку, який планують розглянути, програм значиться багато — це і підтримка фермерських господарств, і компенсація ставок для кредитування, страхування, виплати дотацій у рослинництві та тваринництві.

Мають намір дотувати за рахунок бюджетних коштів вирощування свиней з розрахунку 1,4 гривні за кілограм живої ваги. Не дотуватимуть вирощування свиноматок і кабанів. Також пропонується встановити розмір бюджетної дотації на вирощування молодняку великої рогатої худоби — 1,9 грн./кг, свійської птиці (для юридичних осіб) — гусей, індиків, качок, курчат-бройлерів — 0,65 грн./кг. При цьому мінімальна вага молодняку ВРХ повинна бути не менш як 390, свиней —95—130 кілограмів.

Планується встановити дотації в розмірі 3000 гривень за кожну куплену (або вирощену) корову молочного напряму — для юридичних осіб у разі придбання (або вирощування) понад 25 корів. Тут треба зазначити, що логічніше було б надавати пільгові кредити, адже часто незворотну підтримку спрямовують для окремих «обраних».

На пшеницю, жито, тритікале, горох, просо, гречку, овес планується підтримка по 100 гривень на гектар посівів. На сою — від 50 до 80 гривень залежно від репродукції насіння. Рис — 220 гривень, льон-довгунець і коноплю на тресту — 640 гривень за гектар. Уперше пропонується дотувати вирощування цукрових буряків — 550 гривень за гектар посівів.

З ноу-хау нинішнього року: планується, що сільгоспвиробники «платитимуть» за держпідтримку. У разі, якщо господарство отримуватиме дотацію на свої посіви, воно зобов'язане продавати врожай до Аграрного фонду. Така пропозиція видається цілком логічною, адже сіяти сільгоспкультури стало вигідно. А досі ці гроші йшли в землю, наче в пісок, аграрії за них державі нічого не були винні. Можна полічити: торік майже мільярд державних гривень пішло на підтримку продукції рослинництва. За ці кошти країна могла б отримати мільйон тонн пшениці, якщо рахувати за ціною 1000 гривень за тонну. Водночас торік Аграрному фонду було доручено сформувати резерв у 710 тисяч тонн продовольчого зерна врожаю-2007. Але навіть з урахуванням перехідних запасів фонд із завданням не впорався. Хоча й платив за збіжжя досить пристойно. Так, жито 3-го класу наприкінці року купував за 1070 гривень, пшеницю 3-го класу брав майже по 1400 гривень.

Утім, Володимир Клименко, президент Української зернової асоціації вважає, що за нинішніх цін дотації на зернові, можливо, взагалі не потрібні. Бо так уже склалося, що під час розподілу коштів «обов'язково щось липне до рук».

Українське зерно, наголошує В. Клименко, висококонкурентне і має свого споживача в багатьох країнах. Так, у 2005/2006 маркетинговому році Україна експортувала зерно до 80 країн. А членство її в СОТ дасть доступ експортерам зерна до ринків тих країн, «з якими вони не могли домовитися і які мотивували це тим, що Україна не є членом СОТ». На зерновий ринок СОТ впливатиме лише позитивно, впевнений В. Клименко, мовляв, не треба боятися, «що на Україну хлине імпортне дешеве зерно, оскільки дешевого зерна у світі немає».

І все-таки, незважаючи на те, що дотаційні кошти часто осідають невідомо де, держава має їх сплачувати, щоб скорегувати посівні площі, отримати в такий спосіб потрібні для країни культури. Адже якщо не зацікавити аграріїв гривнею, є ризик, що значні площі буде засіяно, приміром, кукурудзою. Королева ланів дає мало не вдвічі більший урожай, ніж ранні зернові, а коштує майже так само.

Надаватимуть цьогоріч бюджетну підтримку сільгосппідприємствам—юридичним особам (окрім тих, які визнано банкрутами або проти яких порушено справу про банкрутство), чия заборгованість перед державним чи місцевими бюджетами та Пенсійним фондом не перевищує півроку. Звісно, виписані застереження не перекривають шлях до зловживань. Так, у солодкій галузі за розподілі дотаційних грошей «під себе» мають можливість активно взятися цукрозаводи. Аргументи такі: вони — замовники буряків, отже, чи не їм вирішувати, кого із сільгоспвиробників підтримувати. Зважаючи на те, що майже всі цукроварні мають підконтрольні бурякосіючі господарства, не важко спрогнозувати, куди потечуть дотації.

Нарікають керівники рядових господарств і на бюрократичні перепони: доки отримаєш ту дотацію, то вже не знаєш, хто її заробляв — чи господарство, чи казначейство, чи ще хтось третій. Чи не тому торік невикористаними в загальнодержавному масштабі залишилися 196,3 млн. гривень із передбачених на розвиток агросектору 7,3 млрд. гривень.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

АКТУАЛЬНО

Нова ціна на газ загрожує врожаю

Нова ціна на імпортний газ може зупинити найбільші хімічні підприємства, які продукують мінеральні добрива. Про це попереджають керівники та власники таких виробництв, котрі зібралися на нараду в Києві.

Причиною побоювань стало подорожчання з початку року імпортованого природного газу до 179,5 долара за тисячу кубометрів. І очікуване подальше зростання ціни на нього може призвести до неконкурентоспроможності вітчизняного аміаку та міндобрив як на зовнішніх, так і на внутрішньому ринках. Адже їх вартість також доведеться збільшувати. Під час наради промисловці підписали відкрите звернення до керівників країни, де констатували, що в Україні відсутній дієвий механізм захисту внутрішнього ринку та вітчизняного виробника. Навіть часткова втрата, йдеться, зокрема, у документі, відповідних ринків збуту може істотно позначитися на стані економіки загалом й негативно — на надходженнях до державного бюджету.

Іван ЛАЗНЮК.

РЕАЛІЇ

Хворіють населеними пунктами

Холод, прогнила підлога і непрацюючий апарат УВЧ — такий фельдшерсько-акушерський пункт у селі Тропова Могилів-Подільського району, де із 165 обстежених селян не знайшлося жодної здорової людини.

Коли під час обстеження пацієнтки тонометр для визначення артеріального тиску «зашкалив» за межу максимальної позначки, лікарі Вінницького обласного госпіталю для інвалідів і ветеранів війни, які проводили виїзний медичний огляд жителів села, подумали, що прилад дав збій. Втім, даремно медики нарікали на тонометр. Інший прилад видав той само результат. У кожного із 165 обстежених зафіксували відхилення від допустимих параметрів артеріального тиску. Вісім із дванадцяти інвалідів і учасників війни отримали направлення на операцію в обласний госпіталь для інвалідів і ветеранів війни. Лікування потребують усі, хто звернувся до приїждих медиків. Такий висновок 11 лікарів, які працювали в селі, після обстеження пацієнтів на апараті ультразвукової діагностики, флюрографі, електрокардіографі, функціональної діагностики, а також проведення лабораторних досліджень крові.

— Ми не вперше направляємо фахівців у села області, — каже головний лікар Вінницького обласного госпіталю для інвалідів і ветеранів війни Валерій Бабійчук, — але ситуація скрізь однакова: у селах, де ми побували, не знайшли жодної здорової людини. Мешканці сільських населених пунктів потребують постійного медичного контролю і лікування, а де вони можуть його отримати? Про профілактичну роботу взагалі годі й говорити, про неї забули давним-давно. А в ідеалі лікар мав би йти до хворого, а не навпаки. Колись так воно й було, я сам сім років відпрацював у глибинці, але такої занедбаної ситуації з медичним обслуговуванням селян, як нині, ще не бачив за довгі роки своєї медичної практики.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

країні механізатори?

дорослі чоловіки втратили кваліфікацію і надію на те, що сядуть колись за кермо

ють найвищі і найгостріше. Знаю, як представники однієї з таких компаній, котра вже орендує у краї понад 90 тисяч гектарів землі, практично на кожних зборах сільських громад пропонують роботу. Для сільського люду такі пропозиції — справжня несподіванка. Спочатку вони не можуть ними натішитись. Але дуже швидко стає зрозуміло, що на роботу йти нікому: рівень підготовки механізаторів, комбайнерів, інших спеціалістів виявляється не просто низьким, а примітивним. Садити таку людину за кермо сучасної техніки, котра коштує сотні мільйонів доларів, навряд чи хто наважиться.

Володимир Міщур із села Рудки, що в Дунаєвецькому районі, з гордістю розповідає: «В селі знайшлось лише декілька чоловік, котрих узяли на роботу в компанію. Я живу у вчительській родині, але за умовами праці та й заробітками навряд чи хтось із моїх близьких тепер може зрівнятись зі мною. Сідаю за кермо трактора у такій самій одежі, як учитель йде на урок, — все чисто, акуратно, зручно. Є тільки одна головна вимога: потрібно знати комп'ютерну техніку. А ще — мати добрі навички водія та механізатора».

Саме ці «дрібниці» роблять більшість нинішніх аграрних професій надзвичайно дефіцитними. І ніяка «глибока профілізація» і «рання аграрна спеціалізація» ледь не з дитячого садка подолати цей дефіцит не можуть.

Сучасні кадрові тенденції на ринку праці стають дедалі прозоріші й очевидніші: селу вже не потрібна кількість, воно чекає на якість. А парадоксальність нинішньої ситуації полягає в тому, що чим більше фахівців отримують дипломи із сільськими професіями, тим менше їх залишається в селі.

Важко зорати освітянську ниву

Якщо лічити прагматично, цілком очевидно, що буквально декілька аграрних ліцеїв могли б забезпечити трактористами, комбайнерами, тваринниками, іншими спеціалістами практично всі діючі господарства. Адже сучасні аграрні технології дають змогу зменшити кількість робочих рук не в десятки — в сотні разів. Тільки є умова: якість підготовки в таких навчальних закладах повинна бути на найвищому рівні, з використанням тих-таки технологічних новинок.

Але зорати і пересіяти освітянську ниву виявляється ще важче, ніж чорну ріллю. Система професійно-технічної підготовки виявилась настільки неповороткою, громіздкою, а до того ж іще й бідною, що сподіватись на якийсь технологічний прорив у ній дуже складно. Принаймні найближчим часом.

Щоправда, освітяни хваляться: торік із 1973 випускників, що отримали диплом відповідних робітничих кваліфікацій, 1516 вдалось працевлаштувати за отриманою спеціальністю. У мене немає підстав не довіряти статистиці. Хоча, якщо їй повірити, то за такого щорічного поповнення в області й мови не може бути про дефіцит аграрних кадрів. Але важливо інше: скільком із цих працевлаштованих вдалось протриматись на цій роботі місяць, квартал, рік... І ще: скільки з них змогли отримати заробітну плату? І яку?

Думається, відповіді на ці запитання могли б стати найкращою агітацією і профорієнтацією. І не потрібно було б сільського школяра спрямовувати на шлях істинний на шкільній ділянці, розказуючи йому, як садити і сапати картоплю. Хіба сільську дитину цьому ще потрібно вчити на виховній годині?

Саме життя в селі змушує їх бути кмітливими. А от якою повинна бути система освіти — про це ще потрібно пометикувати як слід.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

На знімку: механізатор ПСП «Росава», що в Кагарлицькому районі Київщини, Іван Шаровара й умовами праці, й заробітками задоволений.

Фото Галини КВІТКИ.

У Національному художньому музеї України з 29 лютого буде виставлено серію робіт німецького художника Отто Дікса **(на знімку)** «Війна». Дікс писав ці картини в окопах Першої світової війни. Виставка влаштована за сприяння Гете–інституту.

ЗАХОПЛЕННЯ

Скільки синонімів у слова «міні-книжка»?

— Сучасні книжки-крихітки не пахнуть друкарнею, у них немає книжкового духу, — каже Яків Смоляренко про один із важливих нюансів свого колекціонування. — Візьміть у руки цю книжечку. Вона красива, яскрава, видрукувана на гарному білому папері, але пахне різографом, а не типографською фарбою...

Колекціонерові це важливо. Тим паче колекціонерові зі стажем, як Яків Аркадійович. У його зібранні — понад тисяча міні-книжок, він їх підбирав майже тридцять років. Мініатюрної книжкою вважається та, розміри якої не більш як 100 х 100 мм.

— Вважається, що перша книжка-крихітка вийшла в XV столітті, — каже Яків Аркадійович. — У 1468 році Петер Шеффер видав у місті Майці книжечку форматом 94 х 65 мм, що просто підкорила вищий світ. На жаль, вона не збереглася до наших днів. У Парижі є тільки дві сторінки, які мріє хоча б побачити кожен колекціонер. Знаю, у Львові зберігається перша українська «крихітка», видана 1642 року.

Смоляренко живе в Луганську і багато років досліджує історію мікроформатних видань свого регіону. З'ясовується, 1940 року в Луганську надруковано одну з перших радянських «крихіток» форматом 76 х 100 мм — «Мой опыт борьбы за экономию вагоно-часов». Автор — диспетчер Ртищевського відділу Пензенської залізниці В. Бєляков. А ще 1910 року в регіоні виходив дитячий журнал «Детский израэль», який видавав С. Лейфер. Очевидно, для більшої доступності журналу, в той період було видано російсько-єврейський словник-крихітку.

— На жаль, у руках його не тримав і навіть не бачив, — каже Яків Аркадійович. — Зате в моїй колекції є свої «родзинки». У 80-х роках видавництво «Донбас» (Донецьк) розпочало випуск міні-книжок. Це був, мабуть, перший серйозний підхід — цілий проект з видання художньої літератури такого формату. Але він закінчився, і нічого подібного поки що не робили.

Книжки з колекції для Якова Аркадійовича певною мірою — сенс життя. У 1994 році Смоляренко переніс інсульт, через десять років — інфаркт. Повернувся додому розгублений: як жити з ненадійним серцем? Підтримували дружина, син, дочка і — «крихітки»! За порадою відомого бібліографа Марії Нестерової, з якою Яків Аркадійович листувався, він обклався міні-брошурами, лежачи на дивані, перегортав сторінки, вдихав їхній запах...

— Це був найбільш творчий період у житті, — згадує колекціонер. — Я тоді написав багато статей про міні-книжки. Відволікся від своєї хвороби і страхів, пов'язаних з нею, почав жити в іншому, духовному, світі, і відчув, що одужую.

Сьогодні колишній інженер Луганського верстатобудівного заводу імені Леніна Яків Смоляренко видав п'ять мініатюрних книжок і написав більш як 50 статей про них. А ще він збирає синоніми до слова «міні-книжка».

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Понад 1000 років українців годували політичними міфами Рюриковичів–Мономаховичів про те, що до запровадження християнства вони не мали ні власної історії, ні культури. Так, зайди якісь, що відбрунькувалися від «великорусской народности»... Визнавалось, правда, що древні цивілізації на території України таки були: **Мезин** (Чернігівщина, XX—XII тис. до н. е.), **Кам'яна Могила** (Запоріжжя, XII—III тис. до н. е.), **Трипілля** (Подніпров'я, VI—II тис. до н. е.), **Аратта-Оратта** (IV—II тис. до н. е.), **Скіфія** (VII ст. до н. е. — III ст. н. е.), **Ольвія** (VI ст. до н. е. — IV ст. н. е.), **Боспор** (V ст. до н. е. — IV ст. н. е.), **Антія** (III–VI ст. н. е.) тощо. Але українці начебто не мають до них жодного стосунку, бо з'явилися буцімто в «Окраине» лише у XIV ст. н. е. А що ж насправді?..

Римляни

Мезин

Мезинську архаїчну цивілізацію (XX—XII тис. до н. е.) археологи виокремлюють насамперед в Подніпров'ї: *с. Мезин* (Чернігівщина), *с. Гінці* (Полтавщина), *с. Добраничівка* (Київщина), *с. Кирилівка* (м. Київ), *с. Межирічі* (Черкащина).

Ця славетна археологічна культура, яку ґрунтовно описав з колегами археолог С. Бібіков, уперше в історії людства дала світові зразки знаменитого мізинського орнаменту (з мотивами меандру), унікальні стилізовані жіночі статуетки (мізинські «жінки-птахи») та перший у світі музичний ансамбль.

Можливо, це і «випадковість», але на картах Перської держави Ахеменідів (V ст. до н. е.) ми зустрічаємо провінцію *Міс(з)ія*, а на картах Римської імперії (I—II ст. н. е.) — провінції *Верхня і Нижня Мезія*. Нині це, відповідно, території Туреччини, Угорщини, Румунії, Молдови, Сербії.

Ще одна «випадковість». На сучасній карті Росії ви знайдете річку *Мезень*, яка впадає в Біле море, і там само стоїть місто *Мезень*.

Нагадаємо, що льодовики (товщина льоду становила 2—3 кілометри!) звільнили територію Північної Європи і, зокрема, землі сучасної Росії лише 10 тисяч років тому. *Міс(з)ія* з'являється на картах у V ст. до н. е., а *Мезія* з'являється на римських картах через 500 років після своєї перської «тезки».

А все це разом узяте свідчить, що український *Мезин* значно старший за російського *Мезина*, від римської *Мезії* і перської *Міс(з)ії*.

Енеїда

Ми вже писали, що цивілізація приазовської Кам'яної Могили (XII—III тис. до н. е.), за висновками відомого шумеролога А. Кифішина, стала метрополією *Шумеру* (Ірак), *Єгипту* (Африка) і *Трої* (Туреччина).

Врахуємо й такі, доведені історичними джерелами, факти.

Роль праукраїнського Богатворця **Енліля** в міфології приазовської цивілізації України, який потім з'являється в міфах Шумеру, Вавілону і т. ін.

Ісландські саги XII ст. н. е. історика С. Стурлусона, який «чомусь» називав Європу того часу — **Енея.**

Іменування вченими всього світу мідно-кам'яного віку в історії людства як **енеоліт.**

Реальне існування троянського царя **Енея** (напевно, з роду Енліля), нащадки якого заснували (743 р. до н. е.) Рим. Похований він у с. Пратика-ді-Маре (Італія). А його ім'я з латини перекладається як «мідний».

Звівши до купи всі ці «випадковості», ми маємо підстави вважати, що наші предки цілком могли називати свою країну **Енеїдою** (*країна Енліля?*), оскільки у прадавні часи існувала традиція називати род, плем'я, країну за іменем свого бога, жреця, вождя.

Скажімо, **Егеїда** — цивілізація Егейського моря — також отримала свою назву від імені першого афінського царя **Егея.**

Перший Рим (на Сулі)

Давня українська пам'ятка «Слово о полку Ігоревім» та інші літописи згадують українське місто-фортецю *Рим/Римов*, що з давніх-давен стоїть на місці впадіння річки *Ромен (Romen)* у річку *Сулу (Sula)*.

(Слово sula у перекладі з мови аріїв — санскриту — означає «вода, річка» і згодом переходить у тому ж значенні у словники латинської мови).

Нині — це місто *Ромен* (Ромни), яке розташоване на Сумщині, річки — ті самі: *Ромен і Сула.*

Старожили Варвинського, Лохвицького, Роменського районів (відповідно Чернігівська, Полтавська, Сумська області) свідчать, що ця місцевість і досі «з незрозумілих причин» називається *Римом* або *Римовою дорогою*. І належить цей *Рим* Мармизівській сільраді Варвинського району.

Розповідають також, що у 50-х роках минулого століття поблизу чернігівського с. Брагінці розробляли торфовища, і там знаходили римські монети та дерев'яні конструкції, схожі на причали для кораблів...

У 80-х роках через Мармизівський Рим нафтовики прокладали трубу, а перед тим робили якісь археологічні розкопки «робленої», як кажуть місцеві жителі, могили. Загалом навколо м. Варви, с. Брагінці та інших збереглися численні кургани, яких на початок XX століття налічувалось більш як 80: частина з них — поховання, а частина — сторожові...

Річка Сула, Сумська область.

Фото з сайту http://sasha-ryf.mylivepage.ru/

Перша Троя (українська)

Уже згадане нами «Слово о полку Ігоревім» іменує князя Ігоря онуком Бога **Трояна!** Хто ж такий був цей Бог **Троян?**

Дослідники української міфології свідчать, що **Троян** був прадавнім українським богом землі, підземелля і неба (у тому числі він був і в пантеоні приазовських амазонок).

Висловлюється також думка, що це він (або під його керівництвом) спорудив знамениті **Троянові** вали, що боронили стародавню Україну від ворогів... Можливо, саме тому родове прізвище **Троян** і досі так поширене в Україні...

Судячи з того, що археологічна наука серед восьми локальних груп трипільської культури, зокрема, виокремлює і ***Троя****нівську локальну групу* (Кіровоградська область!), є над чим замислитись.

Візьмемо також до уваги, що написи в одній з печер Кам'яної могили (брила № 25) зберегли міф про троянську війну: про десятилітню війну двох родів, про царство мишей, про «вигнаних жінок» тощо.

На перший погляд — неймовірно, але український текст є старшим щонайменше на дві тисячі років за анатолійський троянський міф!

Як кажуть в Одесі: «Такі да!». Перша Троя, судячи з цих фактів, була в Україні!

Друга Троя (анатолійська)

За свідченням А. Кифішина, порівняльна дешифровка при-

і теукри!

«Я народився в мальовничому українському місті Таганрозі...»
(з автобіографії великого російського письменника А. Чехова; м. Таганрог нині — територія Росі; Таг — фракійсько-етруська версія імені головного українського божества Даждь-бога, покровителя землеробів)

азовських «протошумерських» і троянських текстів засвідчила: «...Троянські написи епохи Трої II (2600—2450 рр. до н. е.) мають явні ознаки спорідненості з протошумерськими». (Від себе підкреслимо, що українські — старші.)

Можливо, це знову якісь лінгвістичні «випадковості»?..

Але результати археологічних досліджень, проведених в Анатолії **(Троя),** Сирії (Уга**р**ит), на Кіпрі, Са**р**динії (Італія), на острівній (Крит, Родос) і материковій Греції та в Єгипті (Лукс**ор**), свідчать про зворотне.

За переконливими доказами археолога В. Клочка, характер знайдених та викарбуваних на рельєфах будинків та гробниць у цих країнах зразків зброї (круглі щити, списи і короткі, заточені з обох боків мечі) однозначно свідчить про її походження з Північного Причорномор'я (*Сабатинівська археологічна культура*)!

А *Сабатинівська* археологічна культура (Кіровоградська, Миколаївська, Одеська області), як свідчить О. Білоусько, є прямою спадкоємицею *трипільської культури*.

Окрім того, нагадаємо, що анатолійська **Троя** (III тис. до н. е.) була заснована значно пізніше, ніж виникла трипільська цивілізація (VI тис. до н. е.).

Узявши до уваги, що **трояни** були вихідцями з України, все стає на свої місця. Вони прийшли в Анатолію (сучасна Туреччина) зі своїми міфами, формами суспільного устрою та матеріальної культури.

У будь-якому разі висновки російського сходознавця А. Кифішина видаються обґрунтованими: **Троя,** будучи певною правонаступницею Шумеру (*який успадкував культуру Енеїди*), «запозичила» елементи своєї релігійно-філософської культури Стародавньому Єгиптові, Античній Греції, а через останню — Римській імперії.

І ще одне. За свідченням автора книги «Мезия в I—II веках нашей эры» Г. Златковської, малоазіатські області поблизу *Трої* населяли ті самі фракійські племена, що і в *Мезії*. А В. Щербаков свого часу довів, що тамтешні мешканці були «тисячами ниток» пов'язані з *Трипіллям*! Прадавнє українське коло замкнулось!

Другий Рим (на Альбулі)

Офіційний римський історик Тит Лівій іменує троянського царя **Енея** — Юпітером Родоначальником (*Iuppiter **Ind**iges*). А сам герой троянської війни Еней пов'язується ним із його нащадком і засновником Риму — Ромулом!

Отже, римська імперська історіографія свідчить, що **Рим заснували** не латиняни, а **троянці**, які після поразки від ахейців (друга праукраїнська хвиля міграції) висадились в Італії, де царював цар Латин!

Проте історики Діонісій Галікарнаський і Діон Кассій зовсім не вважали, що місто Рим (*Roma*) отримало свою назву від імені Ромула. На їхню думку, оскільки в Італії було декілька міст з такою назвою, ім'я Ромул походило від назви міста Рим, а не навпаки.

Але хоч би як там було, Рим (*Roma*) — вочевидь не латинська, а троянська назва. А точніше — праукраїнська. (До речі, ім'я Роман «чомусь» дуже поширене в Україні, чи не так?)

Уже згаданий Тит Лівій писав, що річка *Тибр*, на якій постав другий Рим, раніше називалася *Альбула*. Зміна назви її відбулася після того, як у ній втопився один із нащадків Енея — Тиберін. Утопленик став богом цієї річки, йому збудували храм, приносили жертви і, за свідченням Овідія, влаштовували ігри.

Проте навряд чи Рим на Альбулі отримав свою назву від імені Ромула. Швидше за все, він був названий так вихідцями з першого Риму, що стояв і стоїть на українській річці Сула.

Аналогічно: навряд чи й річка *Тибр* була названа на честь того, хто в ній втопився. Найпевніше, троянці, потіснивши *альбанців* (що жили в місті Альба), просто дали річці своє ім'я.

А якщо у них швидку й стрімку річку було прийнято іменувати *Тивр* (звідси й назва племені — *тиверці*), ось вам і більш вірогідна версія походження назви річки *Тибр* (а може, й *Тавр*?).

Принаймні асоціація з могутнім биком — тавром, що був священною твариною в Україні та Європі, загалом видається досить логічною. Згадаймо лише відомий античний міф про Зевса, котрий перетворився на бика, коли викрав красуню Європу! Та й назва південної частини України — Таврида багато про що може нам сказати. (Отже, як дехто жартує, Крим украв Європу?..)

Ще одна промовиста політична традиція Стародавнього Риму: найвищі посадові особи імперії перед вступом на свою посаду «чомусь» їхали до міста Лавінії (засноване Енеєм на честь своєї дружини — дочки царя Латина) для принесення жертви *«Лару (Богу) Енею»*...

А загалом римляни, знову-таки «чомусь», називали своїх предків-троянців **Teucri (Теукри!).** Зазирніть у словники з класичної латинської мови і ви в цьому переконаєтеся! **«Те»** — з грецької означає Бог (звідси й теологія), а **«укр»** — країна. Отже, **«Божественна Країна» — Україна!**

Між іншим в часи Священної Римської імперії (середні віки) в Європі було цілих три «України»: власне ***Україна, Войнова Крайна*** (Австрійські Альпи) і ***Сербська Крайна*** (Балкани)... Такі ось «окраины» в самому центрі Європи!..

Валерій БЕБИК,
доктор політичних, кандидат психологічних наук, проректор з інформаційно-аналітичної роботи Університету «Україна».

Рим, Колізей.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

СВЯТІ МІСЦЯ

Козацький редут: завершальний акорд баталії

Знаменита Берестецька битва, в якій гетьман Богдан Хмельницький зазнав поразки, але довів Європі, що український дух — незламний, завершилася на козацькому редуті між селами Семидуби та Плоска Дубенського району. Тут для прикриття відступу військ 10 липня 1651 року залишилося три сотні з полку Івана Богуна, і вони сповна виконали покладену на них місію — зупинити польське військо. Ціна була дуже висока: жоден козак не випустив із рук зброю до останнього подиху.

Гетьман на битву під Берестечком покладав великі надії, адже у разі козацької перемоги Польща втратила б контроль над Волинню.

Спочатку в битві проти 150-тисячного війська польського короля Яна Казимира козаки мали успіх. Здавалося, перемога близько. Але в розпал баталії кримський хан Іслам-Гірей III (союзник Хмельницького) раптом вийшов з бою й забрав із собою гетьмана.

Ситуація різко змінилася. Селянсько-козацьке військо, керівництво яким взяли на себе полковники Джалалій та Богун, практично опинилося в оточенні: з трьох боків — польські загони, з четвертого — річка Пляшівка. Єдиним виходом залишалося наведення переправи.

Той етап битви був героїчний. Чого варті 300 козаків, які на острівку стояли на смерть, доки не загинув останній захисник. Герої й ті декілька сотень вояків, що створили захисний редут між селами Плоска та Семидуби Дубенського району.

Дослідник поля Берестецької битви археолог Ігор Свєшніков вважав, що це полковник Іван Богун наказав одному із загонів затримати польське військо, в такий спосіб давши змогу війську козацькому на маневр та перегрупування.

Скільки вояків було в цьому загоні, невідомо. Одні довідники стверджують, що дві сотні, інші — що втричі більше. Дехто навіть вимірює число захисників редуту тисячею душ. Із документальних джерел точно відома лише дата: бій на козацькому редуті відбувся 10 липня 1651 року, тобто в останній день Берестецької битви. Отже, це був завершальний акорд бою, який перервав наміри шляхти добити знекровлене українське військо.

За переказами, козацький загін залишився для прикриття основних військ. Щоб самим прикритися, козаки в ряд розташували вози. Такий вал був не вельми надійний, але дав змогу витримати першу ворожу навалу. Декілька годин перегруповувалися поляки, відтягували поранених та убитих.

Можливо, друга навала скінчилася б як і перша, якби козаки мали більше набоїв. А так їм довелося замінити рушниці шаблями і вступити в нерівну сутичку — одному проти трьох, чотирьох, а то й десяти супротивників. Зважаючи на те, що жоден з оборонців не здався у полон, не рятувався втечею, можна лише уявити, яким кривавим було людське місиво на бранному полі. Але воно стало визначальним для подальшої долі України: втративши у часі та силі, польське військо не змогло довершити своїх кінцевих планів — повністю знищити богунівців, котрі пізніше стали основою нової армії Богдана Хмельницького.

А загиблих на останньому редуті богунівців місцеві мешканці поховали. Люди вважали для себе за честь досипати землі на курган над братським похованням козаків. З часом курган, оточений кам'яними хрестами, втратив первісну форму, осів. Тут і за радянської влади, а перед тим і за Польщі заборонили проводити пошанувальні заходи.

Так було до 1985 року, коли мешканці сіл Плоска та Семидуби вирішили розчистити терни. А на зламі 1990-х років козацький редут став центром уваги дубенської «Просвіти». Дубенський письменник і художник Микола Тимчак спроектував пам'ятник, а згодом створив проект каплиці. Варто відзначити й сприяння тодішніх голів колгоспів Богдана Музики та Володимира Войтовича. Гуртом впорядкували козацький редут.

До честі нинішнього покоління, воно зробило поле між Плоскою та Семидубами своєрідним місцем духовно-патріотичного паломництва.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: під час цьогорічного вшанування козацької слави на козацькому редуті.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

До уваги акціонерів!

15.04.2008 р. о 14:00 за адресою: м. Київ, Музейний провулок, 12, відбудуться чергові загальні збори акціонерів ВАТ «Харківкнига» корпоративне підприємство ДАК «Укрвидавполіграфія» (місцезнаходження: 61017, м. Харків, вул. Кокчетавська, 20).

Порядок денний загальних зборів:

1. Затвердження результатів діяльності товариства за 2007 р.
2. Затвердження звіту та висновків ревізійної комісії товариства за 2007 р.
3. Затвердження балансу та річної фінансової звітності товариства за 2007 р.
4. Розподіл прибутку (покриття збитків) товариства за 2007 р.
5. Затвердження положень товариства.
6. Про укладання товариством правочинів.
7. Про списання майна товариством.
8. Прийняття рішення про передачу в оренду майна товариства.
9. Відкликання (звільнення) і утворення ревізійної комісії (ревізора) товариства.
10. Відкликання та обрання членів наглядової ради.

Акціонери товариства можуть ознайомитись з документами, пов'язаними із порядок денним загальних зборів акціонерів за адресою: м. Київ, Музейний провулок, 12. Акціонери можуть надсилати свої пропозиції, щодо порядку денного загальних зборів рекомендованим листом на адресу: 01601, м. Київ, Музейний провулок, 12, не пізніше ніж за 30 днів до дати проведення загальних зборів акціонерів.

Реєстрація акціонерів для участі у загальних зборах буде здійснюватись 15.04.2008 р. з 13:45 до 14:00 за місцем проведення зборів.

Дирекція ВАТ «Харківкнига».

Комітет кредиторів та ліквідатор ЗАТ «Завод карбамідних смол»

(77300, м. Калуш, вул. Промислова, 6, Код 31487251) пропонує для продажу наступні активи товариства-банкрута:

1. Векселя в кількості 4 (чотири) одиниці, емітовані 12.09.2002 року ЗАТ Паливно-енергетична компанія «Нафтогазгеологія» (м. Вишгород Київської області, пл. Шевченка, 1, Код 30607734) в адрес ТзОВ «Укргазтранс» (м. Вишгород Київської області, Код 31801920) датою погашення 12.09.2009 року, номінальною вартістю відповідно 500,0 тис. грн., 200,0 тис. грн., 5000,0 тис. грн., 800,0 тис. грн.;
2. Вексель, емітований ВАТ «Димитрівське» (Запорізька область, Оріхівський район, с. Димитрове, вул. Центральна, 1, Код 00852236) 09.07.1999 року в адрес Акціонерне товариство закритого типу «Інтергаз» (01601, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 65, Код 23388478), датою погашення «по пред'явленню», номінальною вартістю 350,0 тис. грн.;
3. Вексель, емітований 17.10.2000 р. ВАТ «Спеціалізоване будівельно-монтажне управління №35» (м. Одеса, вул. Рішельєвська, 38, Код 01271907) в адрес ТзОВ «САНВІ» (м. Одеса, Код 22516394), датою погашення 17.10.2006 року, номінальною вартістю 2000,0 тис. грн.
4. Вексель, емітований 14.10.2001 року ДП «Агроремтехприлад» (м. Одеса, вул. М. Арнаутська, 119, Код 05500532) в адрес ТзОВ «Югкарсервіс» (м. Одеса, Код 30946255), датою погашення 14.10.2007 року, номінальною вартістю 2000,0 тис. грн.

Дані активи пропонуються для продажу за ціною 60 (шістдесяти) відсотків від номінальної вартості.

Заявки зацікавлених осіб на придбання даних активів приймаються за адресою: 77304, м. Калуш, вул. Біласа і Данилишина, 14, п/с 86, тел.: 03472-51225, 8050-373-80-39).

НАСК «Оранта» повідомляє, що у зв`язку із втратою бланків суворої звітності вважати недійсними

1) Поліси обов`язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних ТЗ СЕРІЇ ВА, з номерами:
2944436 — 2944448;
2945001; 2945002; 2945008;
2946001 — 2946003; 2946007 — 2946009;
2946185;
2947744;
2) та спеціальні знаки СЕРІЇ СІ, з номерами:
513161; 513174;
513527 — 513539;
514092; 514098; 514100; 514101;
515764;
516001 — 516003; 516007 — 516009;
517233 — 517250.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21000, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 05.02.2008 р. у справі №10/7-08 ПСП «Старт» (23663, с. Білоусівка Тульчинського району, вул. Леніна, 64-А Вінницької області, код ЄДРПОУ 30088372) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21000, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 19.02.2008 р. у справі №5/106-08 ПП Швець Олену Вікторівну (23600, вул. Піонерська, 46, м. Тульчин Вінницької області, і/код 2723403361) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор по справам - ДПІ у Тульчинському районі Вінницької області (23600, м. Тульчин, вул. Леніна, 51).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Закрите акціонерне товариство «Одеський завод шампанських вин»

повідомляє про проведення загальних чергових зборів акціонерів, які відбудуться 15 квітня 2008 року о 12:00 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 36 (актовий зал).

Реєстрація акціонерів (їх уповноважених представників) буде здійснюватися за місцем проведення зборів 15 квітня 2008 року з 10:00 до 12:00.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2007 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження річного звіту та балансу за 2007 рік.
4. Визначення напрямків використання прибутку та покриття збитків ЗАТ «Одеський завод шампанських вин» за підсумками 2007 року.

Для участі в зборах акціонерів при собі мати документ, що посвідчує особу. Представникам мати належним чином оформлені довіреності.

Проекти документів щодо порядку денного можна отримати за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 36, тел. для довідок (048) 734-48-09.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства за 2007 рік (тис. грн.)

Найменування показника	період	
	2007 звітний	2006 попередній
Усього активів, оборотні та необоротні	149206,2	110833,6
Основні засоби (залишкова вартість)	14452,8	15550,1
Довгострокові фінансові інвестиції	770,3	794,3
Запаси	25139,4	24504,3
Сумарна дебіторська заборгованість	34159,8	25919,7
Грошові кошти та їх еквіваленти	4,2	11,0
Нерозподілений прибуток	1089,7	(5102,7)
Власний капітал	68641,1	57448,7
Статутний капітал	13041	13041,0
Довгострокові зобов'язання	—	—
Поточні зобов'язання	85540,6	54891,0
Чистий прибуток (збиток)	6192,4	-13775,2
Середньорічна кількість акцій (шт.)	13041	13041
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	312	313

Правління товариства.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 05.02.2008 р. по справі №14/18/08 визнано банкрутом ПП «Агромет-ВНК» (ЄДРПОУ 34992918) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначеного підприємства призначено Цуріку Михайла Вікторовича (ліцензія АБ №271505 від 16.11.2005 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: 54038, м. Миколаїв, вул. Генерала Карапенка, 2/1, кв. 41.

Ліквідатор Акціонерного товариства «Наш банк», повідомляє, що на виконання вимог постанови Правління Національного банку України Про завершення процедури ліквідації Акціонерного товариства «Наш банк» № 448 від 13.12.2007 р., процедуру ліквідації банку завершено.

Відповідно до вимог статті 96 Закону України «Про банки та банківську діяльність», вимоги кредиторів банку, що залишилися не задоволеними за недостатністю майна, вважаються погашеними.

Виробничий кооператив «Сінтез-5» (код ЄДРПОУ 06952233, адреса: 61038, м. Харків, вул. Івана Камишева, 9) оголошує про свою ліквідацію за рішенням засновників. Претензії приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (м. Харків-022, м. Свободи, 5, Держпром, 8 п-д) від 16.07.2007 р. по справі № Б-19/171-07 ТОВ «Автотехпром» (код 23920051, юридична адреса: м. Харків, вул. Ак. Павлова, 88) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ДПІ в Московському районі м. Харкова, т. 69-02-18, звертатися: м. Харків, вул. Світла, 5. Претензії приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Оголошення у газеті «Голос України» № 233-234 (4233-4234) від 13.12.2007 р. у частині втрати печатки ТОВ фірма «СБС - Фармація» вважати недійсним.

Господарським судом Волинської області (адреса суду: 43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) порушено справу № 7/70-Б про визнання банкрутом закритого акціонерного товариства «Оснастка-Енерго» (ідентифікаційний код номер 23252052, поштова адреса: 45400, Волинська обл., м. Нововолинськ, вул. Луцька, 25, р/р 26009237657001 в Нововолинській філії Приватбанку, МФО 303406). Розпорядником майна закритого акціонерного товариства «Оснастка-Енерго» призначено арбітражного керуючого Хомишина Ігоря Григоровича (79000, м. Львів, вул. Поліщук, 87-А, кв. 17, ліцензія АБ № 116117 від 21.12.2004 року).

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою від 26.10.2007 р. порушив провадження у справі №43/613 про банкрутство ТОВ «Призма» (02322, м. Київ, вул. Радистів, 44-А, код ЄДРПОУ 32223409). Арбітражним керуючим призначено Гусара І. О. (ліцензія АВ №307316 від 06.03.07 р.).

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою від 26.10.2007 р. порушив провадження у справі №43/614 про банкрутство ТОВ «Хімрост» (02094, м. Київ, пр. Карельський, 5, код ЄДРПОУ 31174074). Арбітражним керуючим призначено Гусара І. О. (ліцензія АВ №307316 від 06.03.07 р.).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) по справі №21/190/06-5/5-Б-07-16/87/07 від 07.02.2008 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Колос-2000» (ЄДРПОУ 30733153), с. Попівка Генічевського району Херсонської області, р/р 260053011016 в ОПЕРВ Запорізького обласного управління «Ощадбанку України», МФО 313971.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бичківського Олексія Олексійовича (ліцензія Міністерства економіки України Мінекономіки України серії АБ №216905 від 14.04.2005 р., дійсна до 13.04.2010 р.).

Претензії та заяви з поточними кредиторськими вимогами приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою: 69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 40, а/с №7981.

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бульв. Шевченка, 307) по справі №14/262 від 31.01.2008 р. сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Україна» (код ЄДРПОУ 03794650, юридична адреса: Черкаська обл., Христинівський район, с. Мала Севастянівка, вул. Українська, 27) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура строком на дванадцять місяців.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Смілянця Сергія Миколайовича (ліцензія АБ №176200), поштова адреса: 20300, Черкаська область, м. Умань, вул. Садова, 47, а/с 803. Тел./факс: 8 (04744) 5-24-14.

Постановою про визнання боржника банкрутом господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 19.02.08 року по справі №204/11б-03/14 визнав банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Білоцерківсільрибгосп» (код ЄДРПОУ: 00476688, адреса: 09132, Київська область, Білоцерківський район, с. Вільна Тарасівка, вул. Миру, 12, рахунок №260032081 в ВАТ «Райффайзен банк «Аваль», м. Біла Церква, МФО 321121) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором ВАТ «Білоцерківсільрибгосп» призначено арбітражного керуючого Дранченко Валентину Михайлівну (ліцензія №158455, серія АВ від 11.12.06 р., адреса: м. Київ, вул. Мукачівська, буд. 3/9, кв. 14).

РЕКЛАМА ТА ОГОЛОШЕННЯ

До уваги акціонерів
Закритого акціонерного товариства
"Страхова компанія "АЕЛІТА"
(код ЄДРПОУ 31351587)

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Закрите акціонерне товариство "Страхова компанія "АЕЛІТА" повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 17 квітня 2008 року о 17:00 за адресою: м. Київ, вул. Паньківська, буд. 6-Б. Реєстрація акціонерів (їх уповноважених представників) буде здійснюватися 17 квітня 2008 року з 16:00 до 17:00 за адресою проведення зборів. Акціонерам необхідно при собі мати документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів - документ, що посвідчує особу та довіреність, оформлену згідно з чинним законодавством.

Порядок денний:

1. Обрання голови та секретаря загальних зборів акціонерів товариства, затвердження порядку денного та регламенту роботи загальних зборів.
2. Затвердження результатів діяльності товариства за 2007 рік.
3. Затвердження висновків ревізійної комісії товариства.
4. Визначення основних напрямів діяльності товариства на 2008 рік.
5. Про затвердження порядку розподілу прибутку товариства та порядку виплати дивідендів.
6. Про збільшення розміру статутного капіталу товариства за рахунок реінвестиції дивідендів шляхом збільшення номінальної вартості акцій.
7. Про випуск акцій шляхом збільшення номінальної вартості акцій та обміну акцій старої номінальної вартості на акції нової номінальної вартості, затвердження протоколу рішення про випуск акцій шляхом збільшення номінальної вартості акцій та обміну акцій старої номінальної вартості на акції нової номінальної вартості.
8. Про затвердження змін до статуту товариства.
9. Про визначення уповноважених органів товариства (уповноважених осіб), яким надаються повноваження щодо здійснення дій, необхідних для реєстрації змін до статуту товариства та реєстрації випуску акцій.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЗБІЛЬШЕННЯ СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ:

1) Мотивом збільшення статутного капіталу є залучення додаткових фінансових ресурсів з метою виконання статутних цілей товариства та підвищення платоспроможності товариства.

2) Збільшення статутного капіталу товариства здійснюється за рахунок реінвестиції дивідендів шляхом збільшення номінальної вартості акцій.

3) Мінімальний розмір збільшення статутного капіталу товариства становить 1981448,00 гривень (один мільйон дев'ятсот вісімдесят одна тисяча чотириста сорок вісім гривень 00 коп.).

4) Пропонується наступний проект змін до статуту товариства, пов'язаний із збільшенням статутного капіталу товариства - викласти пункти 5.1 та 5.2 Статуту в такій редакції: "5.1. Статутний капітал Товариства становить 8885448,00 гривень (вісім мільйонів вісімсот вісімдесят п'ять тисяч чотириста сорок вісім гривень 00 коп.). 5.2. Статутний капітал Товариства розподілений на 6904 (шість тисяч дев'ятсот чотири) прості іменні акції, номінальною вартістю 1287,00 гривень (одна тисяча двісті вісімдесят сім гривень 00 коп.) кожна".

5) Здійснюється обмін акцій старої номінальної вартості загальною вартістю 6904000,00 гривень (шість мільйонів дев'ятсот чотири тисячі гривень 00 коп.) на акції нової номінальної вартості загальною вартістю 8885448,00 грн. (вісім мільйонів вісімсот вісімдесят п'ять тисяч чотириста сорок вісім гривень 00 коп.).

6) Нова номінальна вартість акції 1287,00 гривень (одна тисяча двісті вісімдесят сім гривень 00 коп.).

7) Право на отримання дивідендів та розпорядження нарахованими дивідендами пропорційно частці кожного з акціонерів у статутному капіталі товариства мають власники акцій, які є акціонери товариства на дату початку строку виплати дивідендів.

8) Термін початку та закінчення приймання заяв від акціонерів щодо їх згоди на направлення нарахованих їм дивідендів на збільшення розміру статутного капіталу товариства: з моменту отримання повідомлення про проведення загальних зборів акціонерів товариства по 17 квітня 2008 р. включно. Заяви приймаються за адресою: м. Київ, вул. Паньківська, буд. 6-Б. Телефон/факс для довідок: (044) 235-70-87, 288-17-96.

9) Збитки, пов'язані із збільшенням статутного капіталу товариства, не передбачаються. У разі наявності збитків, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу, товариство гарантує власнику акцій їх відшкодування.

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ ФІНАНСОВО - ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТОВАРИСТВА

(тис. грн.)

Найменування показника	період звітний	період попередній
Усього активів	18100,3	19772,3
Основні засоби	871,5	40,6
Довгострокові фінансові інвестиції	2553,8	2553,8
Запаси	49,6	24,6
Сумарна дебіторська заборгованість	565,5	682,5
Грошові кошти та їх еквівалент	13493,0	15950,9
Нерозподілений прибуток	1988,2	2830,4
Власний капітал	16421,2	17263,4
Статутний капітал	6904,0	6904,0
Довгострокові зобов'язання	--	--
Поточні зобов'язання	134,9	225,8
Чистий прибуток (збиток)	1988,2	2827,7
Середньорічна кількість акцій (шт.)	--	--
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	--	--
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	--	--
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	18	16

Ознайомитися з документами, пов'язаними з порядком денним загальних зборів, можливо за адресою: м. Київ, вул. Паньківська, буд. 6-Б. Телефон/факс для довідок: (044) 235-70-87, 288-17-96.

Ухвалами Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, Б. Хмельницького, 44-б) порушені провадження по справам про банкрутство у відношенні:

1. ЗАТ «Дека» (код ЄДРПОУ 13682691, м. Київ, вул. Професора Підвисоцького, 6-а, р/р 26009301111238/980 в філії «Лівобережне відділення ПІБ» в м. Києві, МФО 322119), справа №43/39 порушена 21.12.07 р.

2. ТОВ «ТЕХ-ВІД» (код ЄДРПОУ 34980195, р/р 26007025416001 в АКБ «ІМЕКСБАНК», м. Одеса, МФО 328384, м. Київ, вул. Панаса Мирного, 16/13 (літера А), справа №23/58-б порушена 30.01.08 р.

Розпорядником майна призначено Константінова І. М., ліцензія АА №271686 від 06.02.2006 року, поштова адреса: 04111, м. Київ, а/с 124.

Постановою Господарського суду м. Києва від 30.01.08 р. по справі 15/586-б ПП « Фераліс» (код ЄДРПОУ 31732564, 01001, м. Київ, вул. Радужна, 63, кв. 27) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Константінова І. М., ліцензія АА №271686 від 06.02.2006 року, поштова адреса: 04111, м. Київ, а/с 124.

«АКІБ «УкрСиббанк» оголошує про відкриття конкурсу з вибору компанії-провайдера послуг таксі. За тендерною документацією звертатися за телефоном 537-49-06 та електронною поштою elena.ivanchenko@ukrsibbank.com. Контактна особа — Іванченко Олена. Конкурс проводиться до 14 березня 2008 року включно.

«АКІБ «УкрСиббанк» оголошує про відкриття конкурсу з вибору постачальника господарчих товарів, канцелярських товарів, паперу та касових витратних матеріалів. За тендерною документацією звертатися за телефоном 537-49-06 та електронною поштою lesya.zhezhelenko@ukrsibbank.com. Контактна особа — Жежеленко Леся. Конкурс проводиться до 07 березня 2008 року включно.

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року ь 1625-IV «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Київський апеляційний господарський суд України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання на посаду судді Київського апеляційного господарського суду безстроково

Калатай Надії Феліксівни;
Коротун Олени Миколаївни.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 23.01.2007 р. у справі №23/1-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Прім'єр-Проект А» (01103, м. Київ, вул. Остапа Вишні, буд. 5, код ЄДРПОУ 34616323) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

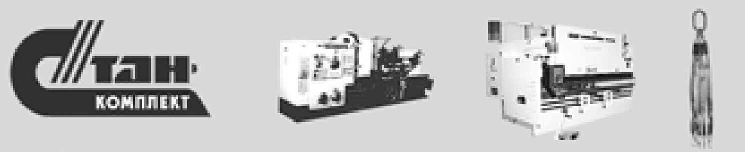
Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрекспертцентр» (03150, м. Київ, вул. Червоноармійська, буд. 51, код ЄДРПОУ 34480311), тел.: 8 (068) 806-44-09.

Ухвалою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) по справі № Б-7/8 від 31.01.2008 року введено процедуру розпорядження майном боржника Торгово-виробничого приватного малого підприємства «Смерічка» (78300, Івано-Франківська область, м. Снятин, вул. Шевченка, 183, КОД ЄДРПОУ 13647884). Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Швець Олег Ярославович (ліцензія серія АБ № 176145 від 10.08.2005 року, поштова адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Галицька, буд.149, кв. 26). Претензії кредиторів приймаються розпорядником майна протягом 30 днів з дня цієї публікації.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

19 лютого 2008 року внесено зміни до Реєстру банків-учасників (тимчасових учасників) Фонду. Банк - тимчасовий учасник Фонду Закрите акціонерне товариство "Український банк реконструкції та розвитку" (м. Київ, реєстраційний номер в реєстрі Фонду № 178) змінив назву на **Відкрите акціонерне товариство "Український банк реконструкції та розвитку"** (довідка тимчасового учасника Фонду № 027Т від 19.02.2008).

8-800 3081080 www.fg.org.ua

ТОВ «СП«Стан-Комплект»

Створимо технічний фундамент вашого успіху

www.stankom.com 8 (044) 536 04 90, 536 04 88

---

1. Замовник торгів:
Відкрите акціонерне товариство «Енергетична компанія «Севастопольенерго»
Код ЄДРПОУ 05471081
1.1. Поштова адреса: 99040, м. Севастополь, вул. Хрустальова, 44
2. Інформація про предмет закупівлі:
Вибір виконавця робіт по виносу приладів обліку на фасад.
3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті «Голос України» № 226 від 05 грудня 2007 року
4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою 20.02.2008 року
5. Вартість договору про закупівлю (з урахуванням ПДВ): 1 025 035, 92 грн. грн.
6. Інформація про переможця торгів: КП «Альянс»
код ЄДРПОУ 32468182
6.1. Поштова адреса: 95000 м. Сімферополь вул. Глинки/Ж. Дерюгиной 57В/2а
Телефон/факс: (0652) 51-34-42

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ АКІБ "УКРСИББАНК"

Шановні акціонери, Правління АКІБ "УкрСиббанк" повідомляє Вам про зміни порядку денного загальних зборів акціонерів АКІБ "УкрСиббанк", які відбудуться в м. Києві 14 березня 2008 року о дванадцятій годині за адресою: м. Київ, вул. Андріївська, 2/12.

Порядок денний доповнено пунктом 5:

5. Про зміни в складі Ревізійної комісії АКІБ "УкрСиббанк".

Довідки за телефоном: (044) 537-49-09.

З повагою, Правління АКІБ "УкрСиббанк".

22.02.2008 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі № 43/173 Товариство з обмеженою відповідальністю «МІРРА-С» (ЄДРПОУ 33784808; 01021, м. Київ, вул. Грушевського, буд. 28/2, н/п; р/р 26009005569001 в ВАТ КБ «Причорномор'я») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кандаурову А. П. (ліцензія АВ № 347168 від 22.08.2007 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Правління ЗАТ "Київське агентство повітряних сполучень "КИЙ АВІА"

повідомляє про зміну порядку денного загальних зборів акціонерів, що відбудуться 12 березня 2008 року о 12.00 за адресою м. Київ, пр. Перемоги, 2 (конференцзал). Реєстрація акціонерів - 12 березня 2008 р. з 9.00 до 11.30 за місцем проведення загальних зборів.

Порядок денний:

1.Звіт Голови Правління ЗАТ "КИЙ АВ1А" про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2007 рік.

Визначення основних напрямків діяльності Товариства на 2008 рік та порядок розподілу прибутку на 2008 рік та їх затвердження.

2.Звіт та висновок ревізійної комісії про перевірку фінансово-господарської діяльності товариства за 2007 рік .

3.Затвердження звіту та висновку ревізійної комісії, річних результатів діяльності, порядку розподілу прибутку Товариства і його дочірніх підприємств за 2007 рік.

4.Про виплату дивідендів.

5.Про затвердження змін у складі Правління Товариства.

6.Про викуп товариством власних акцій.

Основні показники фінансово-господарської діяльності ЗАТ "КИЙ АВІА" за 2007 рік (тис. грн.)

Найменування показника	Звітний період	Попередній період
Усього активів	48428,1	39710,5
Основні засоби (залишкова вартість)	4344,2	4151,7
Довгострокові фінансові інвестиції	15231,4	17834,9
Запаси	645,6	411,5
Сумарна дебіторська заборгованість	16588,1	9427,2
Грошові кошти та їх еквіваленти	10127,3	6811,1
Нерозподілений прибуток	23113,9	18419,3
Власний капітал	27788,1	23060,9
Статутний капітал	3804,1	3804,1
Довгострокові зобов"язання	715,6	1031,3
Поточні зобов"язання	19924,4	15618,3
Чистий прибуток (збиток)	7181,1	10191,8
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	3124,6	1712,7
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	416	408

Господарський суд Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр-т Миру, 20) 12 лютого 2008 р. ввів процедуру санації комунального підприємства «Служба Єдиного Замовника» (юридична адреса: 16600, Чернігівська обл., м. Ніжин, вул. Леніна, 14, п/р 26009306835990 в Промінвестбанку м. Ніжина, МФО 353434, код ЄДРПОУ 32126283).

Керуючим санацією призначено директора КП «Служба Єдиного Замовника» Карапуту Володимира Дмитровича.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Буличова Сергія Олександровича (ліцензія Мінекономіки та з питань європейської інтеграції України серія АБ № 176210 від 25.08.05 р., 16000, Чернігівська обл., м. Ніжин, вул. Б. Хмельницького, 20, кв. 16, тел. 8 (046-31) 2-20-71.

Заяви кредиторів про грошові вимоги до комунального підприємства «Служба Єдиного Замовника» приймаються у порядку встановленому чинним законодавством України, протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

У КІНЦІ НОМЕРА

№ 38 (4288) СЕРЕДА, 27 ЛЮТОГО 2008

28 лютого в Україні невеликі опади переважно у вигляді дощу, в Криму, а вночі у південній половині без істотних опадів. Вночі та вранці місцями туман. Температура вночі 1—6° тепла, вдень 5—10°, на півдні та Закарпатті до 14°.

ЦЬОГО ДНЯ, 27 ЛЮТОГО

❑ **1494.** Києву надано магдебурзьке право — особливий порядок самоврядування. ❑ **1882.** У Петербурзі видано положення про встановлення телефонів для приватних потреб. ❑ **1908.** Народився композитор Олександр Зноско-Боровський. ❑ **1913.** Народився американський письменник Ірвін Шоу. ❑ **1917.** Лютнева революція в Росії. ❑ **1939.** Розпочався І з'їзд композиторів УРСР, на якому було створено республіканську Спілку композиторів. ❑ **1983.** Померла актриса і співачка Стефа Стадниківна.

КУНСТКАМЕРА

Нероба

Одного разу Генрі Форд запросив на роботу великого фахівця з питань управління, щоб оцінити ефективність роботи службовців автомобільної компанії і знайти можливості її підвищення. Через кілька тижнів експерт склав довідку, в якій зазначив, що робота всього конторського персоналу — відмінна за винятком однієї людини.

— Он той службовець, — сказав консультант, указуючи на один з кабінетів. — Скільки разів я не проходив повз, він завжди сидить, закинувши ноги на стіл. Це просто ледар і нероба, який марно витрачає ваші гроші.

— Ця людина, — відповів Форд, — якось подала нам таку ідею, що заощадила мільйони доларів. Того разу, наскільки я пам'ятаю, його ноги були у точно такому положенні.

НУ І НУ!

Умовно рогоносець

Велику помилку зробив американець Майкл, прийшовши додому раніше ніж звичайно. У результаті, на свій великий подив, він знайшов у ліжку дружини, Кеті, свого кращого друга Грега. Ошуканий чоловік розгнівався не на жарт і кілька разів ударив суперника, після чого хірургам довелося накласти на обличчя 32 шви. Наслідком нанесення важких тілесних ушкоджень став судовий процес. Суддя визнав Майкла винним. Проте в заключній промові зауважив, що «той, хто в чужому будинку лягає в постіль з чужою дружиною, має всі підстави розраховувати на подібний результат». І присудив обманутому чоловіку п'ять хвилин тюремного ув'язнення.

Мал. Валентина СТОЯНОВА.

А щоб трохи пом'якшити це драконівське рішення, додав: «Зрозуміло, умовно».

Чого хоче опозиція

ЯК ЦЕ БУЛО

На початку літа 1990 року, під час роботи першої сесії вперше обраної на альтернативній основі Верховної Ради Української РСР, відбулася досить неординарне для ще комуністичних часів подія: була створена організаційно оформлена парламентська опозиція — «Народна Рада», яку очолив львівський академік, голова постійної депутатської комісії з питань народної освіти і науки Ігор Рафаїлович Юхновський.

Про її народження я (тоді парламентський кореспондент однієї з партійних республіканських газет) довідався за кілька годин до офіційної прес-конференції, на якій повинні були про це повідомити пресі. Зрозуміло, відразу передзвонив редакторові.

— А знаєш, хто її очолить? — запитав він мене.

— Звичайно, — відповів, я, чудово розуміючи, що питання це далеко не зайвий. — Заслужена людина, комуніст, фронтовик, академік Юхновский.

— М-м, — почув досить невизначене на іншому кінці проводу. — Втім, не квапся, ми скористаємося офіційною інформацією.

— А може, інтерв'ю в нього взяти?

— Нашій газеті він його не дасть, — безапеляційно відрізав співрозмовник.

— А раптом? Надрукуємо? — запитав, не маючи ніякої впевненості в тім, що мені вдасться це інтерв'ю взяти.

— Спробуй, спробуй, — почув у відповідь.

...Треба сказати, що в очах опозиції наша газета тоді вже мала яскраво виражений негативний імідж, проте до мене, депутати різних політичних сил ставилися, як правило, досить толерантно. І все-таки тінь сумніву була...

Коли я підійшов до Ігоря Рафаїловича (а заочно ми один одного знали) і попросив дати інтерв'ю для нашої газети, той досить заклопотано перепитав: «Якій-якій газеті?».

Але бесіда наша усе-таки відбулася — цікава і відверта. Ми говорили про труднощі, що виникли з перших днів роботи сесії, про емоції, що вирували у сесійній залі і довкола неї, про ідею введення посади третього заступника голови Верховної Ради, про новий союзний договір між республіками, про майбутню армію і прикордонслужбу, про складові «Народної Ради», політичні сили, про те, чи пропонували комуністові Юхновському вийти з КПРС...

Серед безлічі питань було й таке: чи не призведе активність опозиції до розколу парламенту? Співрозмовник зітхнув і сказав: «Я цього не хотів би. І ми постараємося цього не допустити». І, говорячи про місце і роль опозиції, підкреслив: «Ми приймаємо найактивнішу участь в усіх питаннях роботи парламенту. З будь-якого законопроекту висуваємо і свої альтернативні варіанти, відстоюючи при цьому тільки інтереси України, її народу».

Фото «Укрінформу».

Торкнулися і тему надмірної агресивності деяких народних обранців. Ігор Рафаїлович розважливо помітив: «Подібні виступи мають місце і з одного, і з другого боку. Я сподіваюся, розумну політику будуть формувати люди спокійні, розумні, врівноважені. Але під час її створення завжди будуть спроби повернути її то в одну, то в іншу сторону...»

Словом, інтерв'ю вийшло спокійне, зважене і — як зараз модно говорити — конструктивне. Проте його в нашій газеті не надрукували. Згадувати про все це, повірте, не дуже приємно. Але, зауважу, що воно все ж побачило світ у додатку до московської газети «Известия» — щотижневику «Союз».

А за кілька днів у кофейні випадково зустрів давнього знайомого Геннадія Заречанського, що тоді очолював газету Союзу кооператорів «Ініціатива» — першу ластівку непартійної преси. У руках у нього був той самий номер «Союзу». Гена і запропонував мені зробити варіант інтерв'ю для українського читача. Ігор Рафаїлович також був не проти. Він дуже хотів, щоб люди знали, чого хоче опозиція...

В.Н.

Температура впливає на... сон?

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

На початку вісімдесятих років минулого сторіччя відомий французький спелеолог, автор книги «У безоднях Землі» Мішель Сіфр поставив на собі складний експеримент: він провів 205 днів у печері на глибині 30 метрів під землею в повній самітності, відрізаний від зовнішнього світу. Сіфр вивчив вплив ізоляції від зовнішніх датчиків часу на природні біоритми людини. Виявилося, що в умовах повної втрати уявлення про час біологічний годинник спелеолога працював все ж досить чітко: його «доба», вимірювана по проміжках часу між двома пробудженнями, становила 24 1/2 години, тобто внутрішній годинник поспішав усього на півгодини на добу.

Як же працює цей годинник? Або, якщо питання поставити вужче, що вказує нам, коли лягати спати або прокидатися? Відповіді поки що немає (як і немає остаточної відповіді на запитання — навіщо, власне, людина спить), але досліди, проведені американськими фізіологами, показали, що сон і пробудження тісно пов'язані з температурою тіла. Ці досліди нагадували експеримент Сіфра, але проводилися вони не в печері, а в лабораторії. Їхня тривалість становила не більше півроку, але вони охопили більшу кількість випробуваних, що відразу дозволило зібрати великий статистичний матеріал.

З'ясувалося, що за відсутності звичних сигналів (годинника, передач радіо і телебачення, зміни темряви і світла за вікнами), внутрішнім сигналом для засинання служить зниження температури тіла. При цьому добовий температурний цикл має люфт у 1,3 градуса. Ми схильні засинати при зниженні температурної кривої, а прокидатися на підвищенні. При цьому ця сама крива в кожного з нас незмінна, а спад і підйом настає, як правило, у той самий час доби. Звичайно, зусиллям волі або цікавим заняттям можна відкласти відхід до сну, навіть дочекатися максимуму температури і лягти тільки тоді, але прокидається людина завжди на підвищенні температури. Тому тривалість сну залежить від того, на якій фазі температурного циклу ви лягли: чергове підвищення температури вас розбудить. Навіть якщо перед тим ви не спали десять діб (це доведено експериментами). При цьому тривалість сну після виснажливого пильнування не перевищить 11—16 годин, і то якщо лягти спати при максимальній температурі тіла, тобто в 2—3 години дня.

Зрозуміло, керує сном не тільки температура тіла, інакше можна було б, тепло вдягаючись на ніч, обкладаючи грілками або приймаючи ліки, що впливають на температуру, регулювати тривалість свого сну. Температура — лише зовнішній, що найлегше піддається вимірові, прояв глибинних фізіологічних ритмів, вивчення яких триває. Проте відкриття американських фізіологів можна використовувати на практиці.

З'ясувалося, що в людей з важкими випадками безсоння добовий цикл температури порушено. Температура трохи коливається і без визначеного ритму. За менш важких випадків цикл існує, але його періодичність далека від 24 годин. У результаті людині з таким неправильним ритмом удається нормально заснути тільки в ті дні, коли спад температури вдні припадає на вечірні години. Можливо, тим, хто страждає розладом сну, корисно з'ясувати свій температурний режим, протягом декількох днів вимірюючи собі температуру кожні дві-три години. У такий спосіб можна встановити, в який час доби вам легше за все буде заснути.

Але от одне цікаве запитання: як бути тим, у кого найменша температура — в середині робочого дня? Лікарі рекомендують у цей час зайнятися, якщо можливо, легшою роботою, змінити розумову на фізичну, що розганяє сон, або зробити «творчу паузу». Відомий приклад конторської працівниці, котра, з'ясувавши, що мінімум температури її тіла о третій годині дня, змінила розпорядок своєї роботи таким чином, що в цей час вивільнилося 20—30 хвилин. Вона ненадовго усамітнювалася і — якщо була можливість — спала, або відкинувши службові турботи, випивала чашку чаю. Зате після цього короткого відпочинку їй вдавалося працювати з повною віддачею до 9-ї вечора. Мало того, короткий відпочинок у середині дня поліпшив її нічний сон, вона стала спати на дві години менше і ранками прокидалася бадьорішою.

Цікаво було б довідатися, як справи з добовим температурним циклом у рідкісних феноменів, що не потребують сну. Щоправда, фізіологи говорять про них так: «Хто ніколи не спить, той насправді спить завжди». Вони припускають, що в таких людей часті короткочасні «відключення», що непомітні їм самим і так, що замінюють сон. У всякому разі, свого часу було розвіяно легенду про Едисона, який нібито спав лише 4—6 годин на добу (а з деяких джерел — і менше). Тоді було знайдено сімейний фотоальбом Едисона. На більшості групових і одиночних знімків, якщо тільки там зображено великого винахідника не за роботою, Едисон спить. Очевидь, він умів використовувати для сну кожен вільний момент, як це роблять деякі тварини.

Добірку підготував Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редактор номера Віталій **ЖЕЖЕРА.**

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 499

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-251

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

